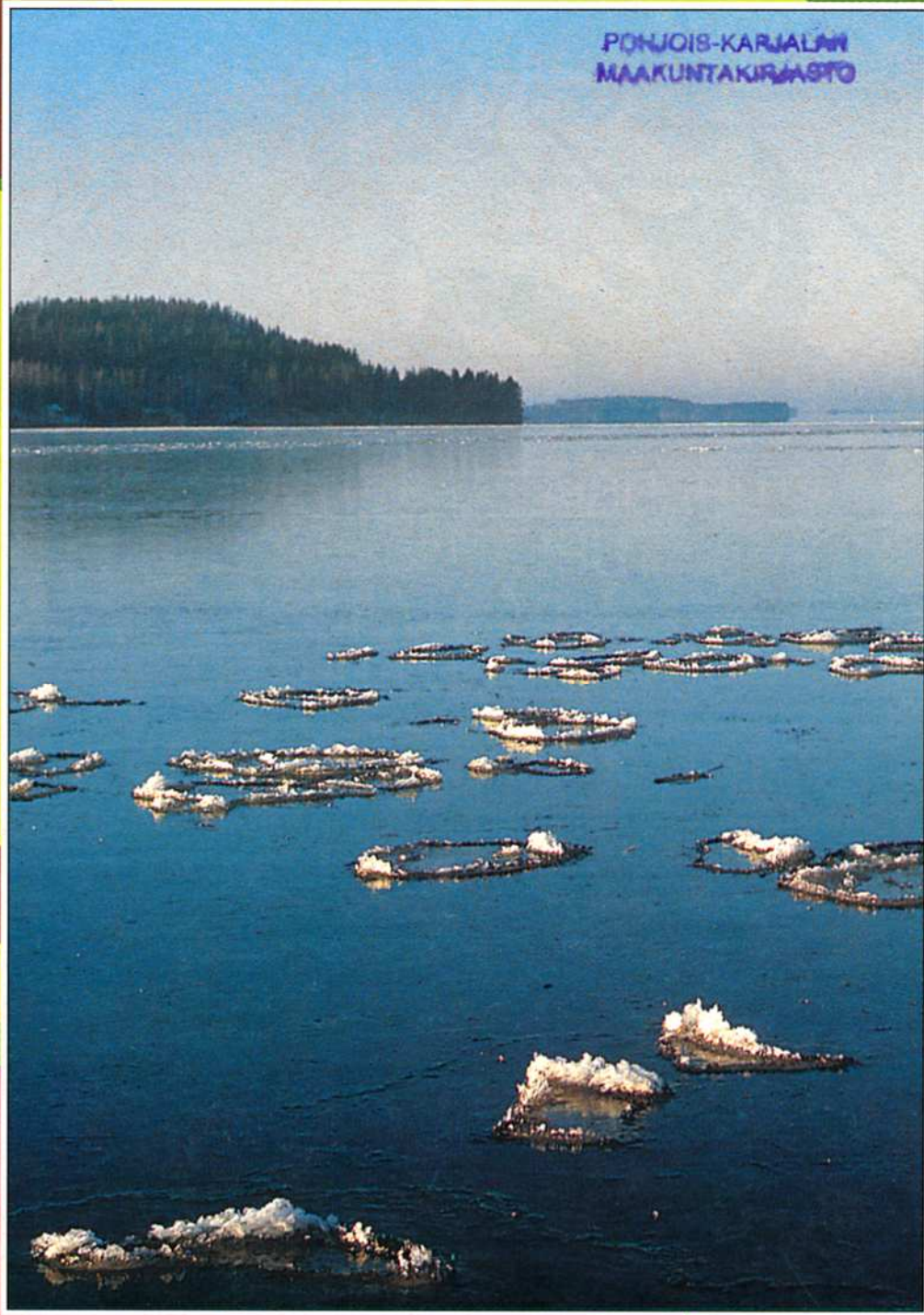

KOPIKOTURI

1/92

PONJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

**TUHANSIA TÄRKEITÄ OSIA
TURVALLISEEN
AUTOILUUN.
AUTOILIJAIN EDUKSI.**

Korkealaatuisia takuuvaraosia ja auto-
tarvikkeita edulliseen hintaan lähes
kaikkiin automerkkeihin.
Yhdeksästä palvelupisteestä
Itä- ja Kaakkois-Suomessa.

PIELISENSUUN AUTO OY

Tulliportinkatu 50, Joensuu
puh. 973-123 565, fax 973-123 569

KAJAANIN VARAOSA KY

Pohjolankatu 26, Kajaani
puh. 986-265 01, fax 986-265 17

PUIJON VARAOSA

Maaherrankatu 23, Kuopio
puh. 971-114 124, fax 971-124 220

LAPPEENRANNAN VARAOSA

Ratakatu 28, Lappeenranta
puh. 953-113 21, fax 953-532 48

MIKKELIN VARAOSA KY

Mannerheimintie 3, Mikkeli
puh. 955-367 530, fax 955-366 582

VARAOSANURKKA

Yläsatamakatu 15, Joensuu
puh. 973-258 75, fax 973-120 284

INKEROISTEN VARAOSA

Päätie 6, Inkeroinen
puh. 951-711 92, fax 951-234 339

KOUVOLAN VARAOSA KY

Kaitilankatu 10, Kouvola
puh. 951-164 49, fax 951-253 162

KOUVOLAN AUTO-MOOTTORI OY

Tommolankatu 12, Kouvola
puh. 951-227 55, fax 951-252 795
- Koneiden ja työkalujen erikoisliike -

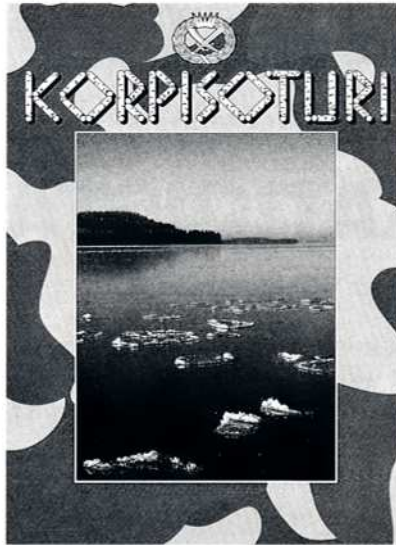

KORPISOTURI

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Killan lehti

OSOITE: Korpisoturi, PL 5, 80791 KONTIORANTA

**Seuraava
lehti**

ilmestyy
18.9.1992

Päätoimittaja:

Everstiluutnantti Hannu Koskinen

Toimitussihteeri:

Sotilasmestari Heikki Rosenius

Puhelin:

(973) 788 3205 päätoimittaja

(973) 788 3221 toimitussihteeri

(973) 788 3242 taloudenhoitaja

Kannen kuva:

Hemmo Vattulainen

Ulkoasu:

Heikki Kotilainen

Painopaikka:

PunaMusta Joensuu 1992

ISSN 0789-1474

SISÄLTÖ

Sanan säilällä	4
Nimet esille	6
Korven kätköistä	8
Kertausharjoituskuulumisia	11
Rieskaa rinteeseen	13
Veteraanin mietelmiä	16
Lapsuuden kotikylässä	17
Lippujen liehuessa	19
Ohi on	21
Kiltakuulumisia	23
Taistelu olemassaolosta	29
Viron turvallisuus tervitsee kansainvälisiä takeita	30
Sosiaalitoimesta puolustusvoimissa	32
Kassulta kerrottua	33
Sotkun suunnasta	35
Sporttisetti	37
Vierailu Värmlannin rykmenttiin	40
Varpa-työryhmä vierailulla	41
AUK kurssi 4	43

SPKO

ON Pohjois-Karjalan suurin palvelualan yritys, joka palvelee asiakkaita 16 kunnan alueella. Päätoimialat ovat: Prisma-Automarket, S-Marketit, ravintolat ja huoltamot.

SANAN SÄILÄLLÄ

ORGANISAATIOISTA

Olen henkilökohtaisesti elänyt mielenkiintoisen vaiheen urallani. Olen ollut perustamassa prikaatia Pohjois-Karjalaan. Saatoin tuntea ihmisten alakuloisuuden, kun Pohjois-Karjalan Patteristo lakkautettiin kesällä 1990. Saatoin myös tuntea orastavan toivon työpaikkojen säilymisestä Ylämyllyllä. Oltiin perustamassa prikaatia.

Ylämylly pysyi kuitenkin kiinnostuksen kohteena - onko järkevää toimia kahdella paikkakunnalla? Asiaa perusteltiin, toimintoja hiottiin ja sehän toimi. Puolustusministeriön ja Pääesikunnan tarkastajatkin tuntuivat tyytyväisiltä. Elämä alkoi hymyillä - eiköhän tämä tästä. Prikaati saavutti hyviä tuloksia, henkilökunta oli motivoitunutta ja Pohjois-Karjala otti prikaatin vastaan omanaan.

Sitten purivat omat koirat - "Ylämylly lakkautuslistalla", kirjoitti Ruotuväki. Taas olivat Ylämyllyn työpaikat uhattuina. Prikaatin johdolta perättiin tietoa. "Kuka salailee", kysyttiin. Asiaa selviteltiin ja vastaus saatiin nopeasti - uutisankka, toimittajan omia ja väärään osuneita johtopäätöksiä. Maakunta huokasi helpotuksesta ja marssi jatkui. Ylämyllyn korjaamoille suunniteltiin jopa lisätehtäviä - otettiin pois löysiä. Kävijät nyökkäilivät - kyllä tämä tästä. Taas selvitettiin prikaatin väelle - tietojemme mukaan ei lakkautusuhkaa ole.

Uhka toki oli, ja me kaikki luimme sen lehdestä. Ehdimme jo leimata tämänkin ankaksi - melkein. Tämä uhka piti - Ylämylly oli lakkautuslistalla - tosin vain suunnitelmissa, mutta kuitenkin.

Edessä saattaa olla ikävä työ - saneerauksella on paha kaiku - ja edelleen Prikaatissa murehditaan työpaikkojen lakkauttamista. Ylämyllyllä murehtiminen alkoi jo vuonna 1986, kun patteriston lakkauttamisesta alettiin puhua.

Me kaikki ymmärrämme valtiontalouden ahdingon ja siitä johtuvat säästötoimet, mutta mitä vaikeampaa on, sitä tehokkaampaa pitää tiedottamisen olla. Vuoto ei ilmeisesti ole tiedottamisen laji - tai ainakaan ei saisi olla.

TOIVOSSA ELÄEN, HYVÄÄ JA AURINKOISTA KEVÄTTÄ
JA KESÄÄ TOIVOTTAEN.

Everstiluutnantti Hannu Koskinen

VOIMAA, VALOA, KYLMYYTTÄ, LÄMPÖÄ
VUODESTA 1945
POHJOIS-KARJALAN ASUKKAILLE JA
ELINKEINOELÄMÄLLE

POHJOIS-KARJALAN SÄHKÖ OY

Luotettava ▼ Asiantunteva ▼ Palveleva
Maakunnan voimatekijä

Rantakatu 29, PL 141, 80101 Joensuu
Puh. (973) 1661

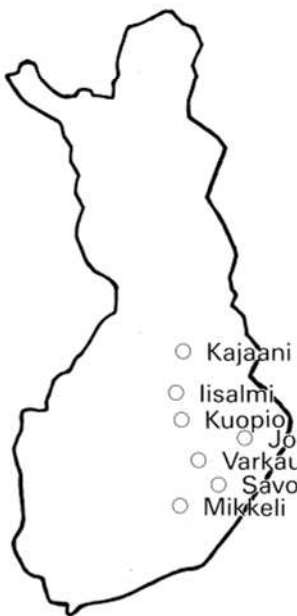
Maakunnan rakentaja vuodesta 1984.

Kaikki rakennusalan palvelut.

Rakennustoimisto
EERO REIJONEN
PL 1, 83100 LIPERI, Puh. (973) 651 905

10 VUOTTA RAUDANLUJAA TYÖTÄ asiakkaittemme hyväksi

- Kajaani
- Iisalmi
- Kuopio
- Joensuu
- Varkaus
- Savonlinna
- Mikkeli

Liikkeestämme saat kiinnittimet ja työkalut sekä nostotarvikkeet edullisesti ja nopeasti. Laaja valikoimamme koostuu sekä ulkomaisista että kotimaisista laatutuotteista. Yhteisostot ulkomailta varmistavat edulliset hinnat ja hajautetut varastot takaavat, että tuotteet voidaan toimittaa asiakkaalle nopeasti ja varmasti.

RUUVI- JA KIINNITYSALAN ERIKOISLIIKKEET

PIEKSEN PULTTI

Kangaskatu 28, 76100 Pieksämäki, puh. 958-23030, 21702

IISALMEN PULTTI

Parkatintie 2, 74120 Iisalmi
puh. 977-13113, 13223

KAINUUN PULTTI

Pohjolankatu 8, 87100 Kajaani
puh. 986-27501, 27502

KARJALAN PULTTI

Salpakatu 6 PL 358 80101 Joensuu
Puh. 973-897 801 Fax 973-897 805

MIKKELIN PULTTI

Laiturikatu 8, 50100 Mikkeli
puh. 955-363113, 363114

PUIJON PULTTI

Tulliportinkatu 5, 70100 Kuopio
puh. 971-125755, 111415

SAVON PULTTI

Tulliportink. 9, 57130 Savonlinna
puh. 957-23811, 23812

VARKAUDEN PULTTI

Relanderinkatu 64, 78210 Varkaus
puh. 972-22281, 22282

NIMET ESILLE

YLENNYKSET JA NIMITYKSET

Lääkintämajuriksi 6.12.1991
Heimo Koskela.

Yliluutnantiksi 6.12.1991
Jorma Kankainen.

Luutnantiksi 1.2.1992
Ari Matti Hirvonen.

Sotilasmestariksi 1.3.1992
Jorma Leppänen.

Lääkintäkapteeniksi 6.12.1991
Paavo Hakkarainen.

Luutnantiksi 6.12.1991
Heikki Martikainen.

Luutnantiksi 1.3.1992
Risto Kontkanen.

Ylivääpeliksi 1.2.1992
Ilkka Karppanen.

Kapteeniksi 1.2.1992
Arto Muhonen.

Luutnantiksi 6.12.1991
Raimo Pöyhönen.

Luutnantiksi 1.4.1992
Jorma Tuupainen.

Ylivääpeliksi 1.3.1992
Eero Lempinen.

Kapteeniksi 1.2.1992
Jouni Pitkänen.

Luutnantiksi 6.12.1991
Mauri Tikkanen.

Sotilasmestariksi 1.2.1992
Matti Hämäläinen.

Ylivääpeliksi 1.3.1992
Pertti Kettunen.

Ylivääpeliksi 1.3.1992

Jari Pantsari.

Ylivääpeliksi 1.2.1992

Pekka Peltoniemi.

- vänrikki Juha Kosunen,
1.1.1992

- vänrikki Keijo Ollikainen,
1.2.1992

- kersantti Reima Kontkanen
11.11.1991

HENKILÖKUNTAAN HYVÄKSYTYT

- majuri Veijo Härkin
1.3.1992
- sotilasmestari Pekka Paturi
10.4.1992

- vänrikki Mika Kuutsa,
1.1.1992

- vänrikki Urpo Riissanen,
1.3.1992

- kersantti Antti Pekkarinen
16.12.1991

- vänrikki Erkki Heikkinen,
1.2.1992

- vänrikki Samppa Holopainen,
16.3.1992

- kersantti Seppo Väänänen
27.12.1991

- ylivääpeli Paavo Pelkonen
1.12.1991

- vänrikki Tommi Huttunen,
1.2.1992

- vänrikki Marko Karttunen,
16.3.1992

- kersantti Jari Leppänen
3.2.1992

- väpeli Arto Karvinen
1.12.1991

- vänrikki Timo Keinonen,
1.2.1992

- kersantti Jarno Lehikoinen
4.11.1991

- kersantti Tero Penttinen
27.1.1992

- sosiaalikuraattori
Hannu Rossi 3.12.1991
- varastomies Pertti Pulkkinen
varastonhoitajaksi 29.1.1992

SIIRROT

Kapteeni Kimmo Salo Joensuun Sotilaspiirin Esikuntaan
1.5.1992.

Yliluutnantti Matti Meriläinen Kymen Pioneeripataljoonaan
1.6.1992.

KORVEN KÄTKÖISTÄ

ELÄKKEELLE

Kapteeni Jorma Lehtolainen
1.4.1992.

Viestittäjien valvoja
Kaija Karttunen 1.4.1992.

Majuri Raimo Tiittanen
1.5.1992.

Everstiluutnantti
Matti Huttunen 1.6.1992.

EROT

Värvätty kersantti
Lasse Antero Kankainen
1.3.1992.

SAVO-KARJALAN SOTILASLÄÄNIN TAISTELUHARJOITUS

Savo-Karjalan Sotilasläänin taisteluharjoitus toimeenpantiin Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajan eversti Pekka Ripatin johdolla Nurmeksen - Rautavaaran - Juuan alueella 21.-24. tammikuuta. Harjoituksen aiheena oli jääkäripataljoonan hyökkäys ja siihen osallistui joukkoja Savo-Karjalan ja Pohjois-Suomen Sotilaslääneistä.

Harjoitus oli samalla Pääesikunnan käskemä uuden 1.1.1992 käyttöönotetun jääkäripataljoonan kokoonpanoa ja käyttöperiaatteita tutkiva kokeiluharjoitus.

HARJOITUKSEN PÄÄMÄÄRÄ

Harjoituksen päämääränä oli selvittää määrävahvuisen jääkäripataljoonan mahdollisuudet

- siirtyä organisaatioon kuuluvien kuljetusvälinein "tiettömän" alueen kautta vihollisen tykistön kantaman ulkopuolella olevalta lähtöalueelta jalkautumisalueen kautta lähtöasemaan

- hyökätä lähtöasemasta tavoitteeseen organisaatioon kuuluvien aseiden tukemana ja

- torjua vihollisen vastahyökkäykset tavoitteessa.

Harjoitus toteutettiin täysin tilanteenmukaisesti ilman toimivan joukon tai siihen kuuluvien kouluttajien toimintamaastoon kohdistunutta etukäteistiedustelua tai harjoittelua. Jääkäripataljoonan komentaja kapteeni Matti

Karjalainen sai hyökkäystehtävän sotavalmiustarkastuksen jälkeen 21.1. illalla. Pataljoonalle annettiin noin vuorokausi aikaa tiedustella ja valmistella hyökkäystä. Valmistelujen jälkeen pataljoona hyökkäsi noin 30 kilometrin päässä olevalle tavoitealueelle.

Pataljoona selviytyi taistelusta hyvin ja harjoitus antoi kouluttajille arvokkaita kokemuksia erityisesti siitä, miten uusi jääkäripataljoona selviytyy sille annettavista tilanteenmukaisista (mahdollisimman tarkkaan sodan ajan olosuhteita vastaava tilanne) tehtävistä talviolioissa.

Pataljoona-upseeri yliluutnantti Sihvonen on jätetty yksin päivystämään pataljoonan esikuntaan.

“Tulikohan kaikki käskettyä?” miettii pataljoonan komentajana toiminut kapteeni Matti Karjalainen hyökkäyskäsken antamisen jälkeen. Kuvassa vasemmalla Matin viestimiehenä toiminut tykkimies Kempainen Kainuun Prikaatista.

Taisteluharjoituksen tutkimusryhmään kuuluivat mm. jalkaväen kapteenikurssilta yliluutnantti Tirkkonen (keskellä) ja yliluutnantti Lindberg (oikealla), jotka keskustelevat pataljoonan komentajan kapteeni Karjalaisen kanssa tutkimuskysymyksistä.

Vaikka luonto oli talvinen telakuorma-autoillekin oli tarkoin tiedusteltava reitit, sillä suot ja lammet olivat lumen alla sulia.

Voittajan on helppo hymyillä. Onnistuneen hyökkäyksen jälkeen Matti tarkasti ryhmityksen suksin.

PANSSARINTORJUNTALEIRI PAHKAJÄRVELLÄ

Pohjois-Karjalan Prikaati lähetti omat erikois-miehensä 24.- 28. helmikuuta. Kaakkois-Suomen sotilasläänin panssarintorjuntaleirille. Meidän lisäksi vaativilla ampum radoilla pst-taitojaan testasivat myös Karjalan ja Savon Prikaatin joukot.

Olimme juuri saapuneet "Pahkik-selle". Tunnelma juuri alkuun päässeellä leirillä oli odottava. Nuoremmat jääkärit odottivat, joko olisi heidän vuoronsa painaa nastaa ja tuntea Mustin (raskaan singon) kiihkeä syleily. Toiveet eivät toteutuneet, sillä leiri oli ensisijaisesti vanhemmille, nyt jo kotiutuneille jääkäreille tarkoitettu. Jos tällä TJ-leirillä vanhemmilla jääkäreillä pääsisi ote välillä herpaantumaan, niin kokelaan kannalta aina yhtä kirjavasta alikersanttiporukasta löytyisi joku, jonka saisi katsomaan erikseen jokaisen perään.

Ammuntoja aamusta iltaan

Neljän päivän aikana kävimme läpi seuraavia ammuntoja: kertasingonryhmä hyökkäyksessä, kertasingonryhmä hyökkäyksessä, pst-joukkue puolustuksessa ja vahvennettu pst-komppania puolustuksessa.

Kertasingonryhmän APILAS- ja KES-ampujat hyökkäsivät aukean reunaan kohti tavoitetta kohdaten matkallaan erilaisia vaunu- ja jalkaväkimaaleja. Tuhoamisprosentiksi panssarintorjunnallemme muodostui täysi sata, ja vaikkei jalkaväen torjunnasta voikaan sanoa samaa, oli tulokset varsin hyvät niin valoisalla kuin pimeälläkin.

"Taistelijapari Kärkkäinen ja Torvinen. Tehtävänänne on suo-

"Rynnäkövaunu - 400 - 2 - AMPUKAA!"

jata joukkueen hyökkäyksen oikea sivusta tuhoamalla vihollisen panssarivaunut ja jalkautuva vihollinen" (ks. kuva). Näillä sanoilla evästettiin taistelijapari tehtäväänsä kevyet kertasingot mukanaan. Tällä radalla pääsivät varusmiesjohtajatkin testaamaan aliupseerikoulussa viimeksi harjoittamia ampumataitoja. Niinhän siinä kävikin, että jokunen johtajista sai todeta ajan tehneen tepposensa, kun taas yksi jääkäri-

taistelijapareistamme teki leirin kärkituloksen.

Pst-joukkueen puolustusammunnat tarjosivat joukkueenjohtajiksi harjaantuneille kokeilulle mahdollisuuden johtaa raskassinkojoukkueen amuntaa. Ensimmäisessä amunnassa testattiin joukkueen sisäinen toiminta ja toisessa sen lisäksi johtaminen toimittaessa komppanian osana. Vahvennetun PstK:n puolustusammunta, jossa käytet-

tiin muutamassa minuutissa noin sata singon ammusta, kymmeniä kertasingoja ja runsaasti räjähteitä ja miinoja epäsuoraa tulta kuvaamaan, muodostui näyttävyytensä ja monipuolisuutensa vuoksi leirin ehdottomaksi huipentumaksi.

Lopuksi

"Huolimatta lyhyestä kestosta leirin tavoitteet saavutettiin ja mikä parasta joukossa on ollut selvästi havaittavissa pst-henki." Tähän tapaan sanaili leirin komentaja majuri Seppä loppupuhuttelussaan meille, erikoiskoulutetulle joukolle. Vaikka positiivisen palautteen kuuleminen olikin rutiinia sinkojen tulen turruttamille korvillemme, mielti varmasti itse kukin - niin johtaja kuin jääkärikin - missä määrin keuhut olivat hänen kohdallaan ansaitut.

TEKSTI: KOKELAAT MUSTONEN JUHA
JA MARTIKAINEN OLLI-PEKKA
KUVAT: KERSANTTI HÄRKÖNEN

KERTAUSHARJOITUSKUULUMISIA

Tulenjohtokomentaja kapteeni Matti Karjalainen antamassa asemaanjokäskyn kranaatinheitinosastonjohtajana toimivalle luutnantti Seppo Räsäselle. Kuulolla ovat vasemmalla yliluutnantti Arto Pehkonen ja oikealla luutnantti Esa Airas.

Pohjois-Karjalan Prikaatissa pantiin toimeen vuonna 1991 varsin mittava määrä kertausharjoituksia. Kertausharjoituksissa koulutettiin lähes 1600 reserviläistä sodan ajan joukkojen johtajajamiehistötehtäviin. Koulutus toteutettiin joukkojen ja runkohenkilöstöjen tehtäväkohtaisina harjoituksina.

Mittavin kertausharjoitus oli "Nurmeksen pataljoonan" ja siihen liittyvän tulenjohtopatterin harjoitus 11.-23.2.1991. Pataljoonan harjoitusta valmisteltiin noin vuosi ja sen kouluttamiseen osallistui Taistelukoulun kapteenikurssin oppilasupseereista 21 yliluutnanttia. Heidän koulutuspanoksensa oli hyvin merkittävä koulutustulosten saavuttamiseksi. Pataljoonan johto- ja erikoishenkilöstö valmennettiin tehtäviinsä Kontiorannassa ja Ylämyllyllä. Joensuun Sotilaspiirin

Esikunta perusti pataljoonan Nurmeksessa ja sen lähiympäristön kouluilla. Pataljoona harjoitteli taistelusuunnitelman mukaisia aiheita Panjassa ja suoritti kovapanosammunnat Sotinpurolla.

Kevyen ilmatorjuntapatterin kouluttaminen oli järjestelyiltään erikoisin. Koska prikaatin kouluttajien ilmatorjuntakoulutus rajoittuu pääasiassa omakohtaisen ilmatorjunnan taitojen hallintaan, niin jostakin oli saatava erikoismiehet patterin kouluttajiksi. Niinpä Kymen Ilmatorjuntarykmentti Haminasta otti patterin koulutusvastuun ja prikaatille jäi pelkästään vastuu kalustamisesta, perustamisesta ja kotiuttamisesta. Ilmatorjuntapatterin pääasiallinen koulutus kovapanosammuntoineen toteutettiin Lohtajalla valtakunnallisen ilmatorjuntaleirin yhteydessä.

Pioneerijamiehistö ja panssarintorjuntakomppanian kertausharjoitus pidettiin yhdistettynä Valtimon ja Sotinpuron alueilla. Tähän harjoitukseen liitettiin pioneerijamiehistö ja panssarintorjunta-

yksiköiden runkohenkilöstöjen harjoitukset. Pioneerikomppania harjoitteli päätehtävänsä päätiestön suluttamista siltahävitteen ja panssarintorjuntakomppania harjoitteli vastavasti taistelua aukeamaastossa.

Runkohenkilöstön harjoituksia pidettiin prikaatin huoltokomppanian ja kranaatinheitinyksiköiden henkilöstölle. Kranaatinheitinkomppanian koulutus toteutettiin kovapanosammuntojen yhteydessä yhdessä Kranaatinheitinkomppaniassa ja Aliupseerikoululla varusmiesten kanssa.

Tehtäväkohtaisia harjoituksia pidettiin sinko- ja tarkka-ampujille sekä valtakunnallisina harjoituksina pataljoonan tiedusteluupseereille ja yksikön vääpeleille. Yksikön vääpeleitä koulutettiin Savo-Karjalan ja Etelä-Suomen Sotilasläänien sotilaspiireistä. Tiedustelu-upseerin koulutukseen liitettiin tutustuminen Pohjois-Karjalan Rajavartioston toimintaan. Lieksan Rajakomppaniassa tutustuttiin mm. joukkojen suorittamaan tiedusteluun

ja Inarin rajavartioasemalla oli tiedustelu-upseereilla mahdollisuus todelliseen kaukotähtäykseen nykyaikaisin laittein. Pohjanmaan miehille pohjoiskarjalainen maasto tuntui olevan ihmettelyn aihe verrattuna Pohjanmaan lakeuksiin.

Valtion säästötoimet alkoivat näkyä kertausharjoitusten peruuttamisina. Merkittävin supistus oli pataljoonan runkohenkilöstön kertausharjoituksen peruuttaminen. Vuonna 1992 prikaatin tavoitteena on kouluttaa runsas 1600 reserviläistä.

Yksi kuluvan vuoden suurimmista harjoituksista pidettiin 17.-28.3.1992 kouluttamalla "Sonkajärven pataljoona". Tätäkin harjoitusta tuki Taistelukoulun kapteenikurssin 20 oppilasupseeria. Taistelukoulun osalta harjoitus lienee ollut valitettavasti viimeinen Pohjois-Karjalan Prikaatissa.

"Sonkajärven pataljoonan" johto- ja erikoishenkilöstö valmennettiin poikkeuksellisesti Sotinpurolla. Kokemukset koulutuksesta tässä muodossa olivat

Kranaatinheitinosaston komppaniaupseeri luutnantti Kari Koistinen laskee laukaisuhetkää tasoaliupseeri ylikersantti Pauli Hujasen tarkastaessa tulijoukkueiden ampuma-arvoja.

“Sotavangin” alkukuulustelua suorittamassa tiedustelu-upseeri luutnantti Pauli Lemettinen. Ei taida “vangin” vastaukset olla uskottavia.

hyvin myönteisiä. Kuopion Sotilaspiirin Esikunta perusti pataljoonan Sonkajärvelle ja luovutti joukot Sotinpurolla prikaatin koulutusvastuulle. Taisteluharjoitus pidettiin jo totuttuun tapaan Panjan alueella ja kovapanos-ammunnat suoritettiin Sotinpurolla.

Harjoituksessa toimi radioasema “Sotsi”, jonka toimitustyöstä vastasivat kaksi ammattitoimittajaa reservistä ja neljä prikaatin varusmiestä. Radio oli nyt kolmannen kerran mukana pataljoonan harjoituksissa ja sen toiminta alkaa löytää oikeat uomansa.

Joukkojen käyttöön hankittiin joitakin NMT-puhelimia yhteydenpitoa varten siviilielämään. Hankinta oli onnistunut ja niitä käytettiin runsaasti. Ongelmaksi muodostui puhelinten akkujen heikot varaamismahdollisuudet.

Kertausharjoituskomppania kutsui 26.-27.3.1992 kummikuntansa Outokummun edustajat tutustumaan Sotinpurolla annettavaan koulutukseen. Outokummusta osallistuikin järjestettyyn tilaisuuteen kaksi naista ja neljä miestä kunnanjohtaja Matti Kuosmanen johdolla. Kummikuntalaisten vierailu sujui loistavan kevätään merkeissä ulkoillen ja tutustuen pataljoonan koulutukseen ja kovapanos-ammuntoihin.

Harjoitukseen tutustuivat Outokummun edustajien lisäksi kenraalimajuri L. Wächter seurueineen, Sonkajärven kunnan, julkisen sanan edustajia sekä Asevarikko 1:n henkilöstöä.

“Sonkajärven pataljoonan lääkintähenkilöstön toimintaharjoitus. Potilaita evakuoidaan joukkosidontapaikalta telakuorma-autoilla sairasautoasemalle.

Harjoitus on päätymässä. KrhK:n päällikkö yliluutnantti Arto Pehkonen jakaa alaisilleen sotilaspasseit.

Radio “Sotsi” toiminnassa.

Kertausharjoituskomppanian kummikunnan, Outokummun, johto henkilöstön vierailu Sotinpurolla 26.-27.3.1992 tapahtui loistavan kevätään suosissa ulkoilua. Vasemmalta kunnanjohtaja Matti Kuosmanen, kunnansihteeri Pirjo Puustjärvi, sosiaalijohtaja Toivo Rissanen, koulutoimenjohtaja Tero Varis, kunnanhallituksen jäsen maanviljelijä Pekka Ratilainen ja taluspäällikkö Eeva-Leena Saikkonen.

"RIESKAA RINTEESEEN!"

Pioneeritoiminta on kaikkien aselajien ja koulutushaarojen asia. Tämä artikkeli kertoo pioneereista - pioneeritoiminnan ammattilaisista.

Elinlammen aukiräjätys Sonkajassa

TIE PIONEERIKSI

Noin 60 sopivaa nuorukaista valitaan joka saapumiserästä aloittamaan taipaleensa pioneerin tiellä. Kontiorannassa kasarmi ykkösessä Pioneerikomppania odottaa omiaan ja hiljalleen alkaa oivaltaa olevansa - ei vielä pioneeri - mutta ainakin pioneerikomppanian mies.

Peruskoulutuksen lähestyessä loppuaan on valintojen aika. Ensimmäisinä lähtevät autonkuljettaja-alkiot koulutukseensa palatakseen aikanaan takaisin autonkuljettajina, jotka auton lisäksi hallitsevat myös työkoneet jehusta telapuskutraktoriin. Aliupseerikouluun Korialle lähtevät sopivimmat, ja näistä parhaat jatkavat Reserviupseerikouluun Haminaan. Konekoulu Korialla valmistaa pioneerikoneenkäyttäjii sulutusajoneuvonkuljettajiksi ja keveiden pioneerikoneiden huoltoon. Lisäksi osa pioneerikoneenkäyttäjistä saa koulutuksen prikaatin lauttaan.

Työkoneenkuljettajat saavat koulutuksensa joko Korialla tai omassa varuskunnassa. He ajavat kajkkia prikaatin työkoneita sekä sulutusajoneuvoja. Kerran vuodessa valitaan

**Ensimmäiset pioneerit astuivat palvelukseen silloisen Panssarin-
torjuntakomppanian Pioneerijoukkueeseen heinäkuussa 1967. Pioneerit ja panssarin-
torjujat tekivät yhdessä maan-
puolustustyötä aina heinä-
kuuhun 1990, jolloin panssarin-
torjujat saivat oman yksikkön-
sä. Tätä ennen oli oheisen
yksikön nimi ehtinytkin muut-
tua Pioneerikompaniaksi jo
vuonna 1979.**

ynsi soturi koulutettavaksi uiskonkuljettajaksi. Valintojen jälkeen kuudenkymmenen miehen joukko on huvennut alle puoleen ja pioneerin erikoiskoulutus alkaa.

KOULUTUS PIONEERIKOMPPANIASSA

Pioneeri on sodan ja rauhan ammattimies, jonka on hallittava jalkaväkitaistelijan taitojen lisäksi koko joukko erikoistaitoja.

Suluttaminen on pioneerin päätehtävä taistelukentällä. Kaikki käytössä olevat miinat on osattava asentaa ja poistaa eikä sillan hävittäminenäkään saa aiheuttaa pioneereille päänvaivaa.

Linnoittaminen ei sodan aikana ole pioneerin tärkeimpiä tehtäviä, mutta rauhan valitessa tahtovat erilaiset linnoittamis- ja rakentamistehtävätkin kertyä pioneerin osaaviin käsiin.

Liikkeen edistäminen käsittää sulutaiden raivaamisesta teiden ja siltojen rakentamiseen. Vesistöjäkin on toisinaan ylitettävä ja ylimenokoulutukseen liittyen suuri osa pioneereista saa syöksyveneenkuljettajan tai lauttamiehen koulutuksen kesäkautena.

Räjähdyttäjäkurssi kuuluu myös pioneerin elämään. Räjähdyttämistaitoa tarvitaan sekä suluttamisessa että liikkeen edistämisessä. Linnoitettaessa joudutaan myös usein räjäyttämään työtä hidastavat kivet tai jopa louhimaan koko linnoite kalliioon.

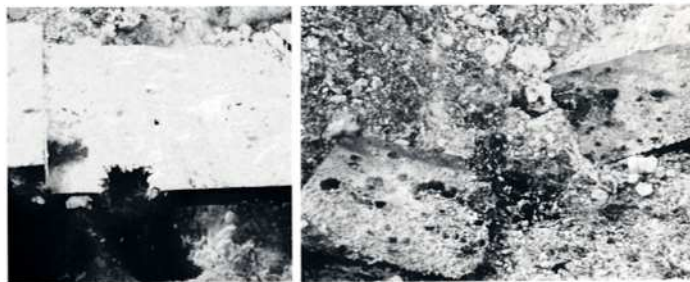
Siviilissä räjäyttäjän lupakirjaan A vaadittavaa kurssia vastaava koulutus annetaan jokaiselle ja halukkailla on mahdollisuus tenttiä itselleen siviilipätevyyttä.

Kevätniemen sahan 30 metrinen piippu kaatuu.

Tykkiaseman louhinta Ylämyllyllä.

80 mm panssariteräs ennen ja jälkeen pohjamiinan räjäytyksen Sotinpuruolla.

Prikaatinlautta Pielisellä.

Erilaiset kurssit ja testit rytmittävät pioneerin koulutusta. Ensin tulee eteen jokaiselle taistelijalle kuuluva Taistelijan tutkinto. Seuraava porras on sitten pioneerin taitoja mittaava Pioneerin perustutkinto, joka jokaisen on läpäistävä. Tutkintoon kuuluu koko joukko harjoituksia, sekä tietysti opittua mittaava kirjallinen ja käytännön koe. Tämän tutkinnon läpäistyään sotilas saa ommella pioneerin hihalaatan käsivarteensa, mutta pioneerin pitkä tie on vasta aluillaan. Pioneerin erikoistutkinto odottaa palvelusajan loppupuolella. Sitä ennen on suoritettava räjäyttäjäkursssi ja varsinkin kesäkaudella ylimenokoulutukseen liittyviä kursseja.

Kaikki eivät läpäise vaativaa Pioneerin erikoistutkintoa, mutta jokainen sen kokeen selvittänyt tietää osaavansa pioneerin monet taidot.

Pioneerin palvelus on työtä, jossa vaaditaan vankka terveys ja väsymätön tahto. Silmän pilke ei saa sammua, vaikka suluttaminen taisteluharjoituksessa venyykin aamuyön tunneille tai siltaa rakennetaan räntäsateessa kolmessa vuorossa. Pioneeri osaa tahtoo osata. Räjäytysharjoituksessa huolimattomuus voi viedä terveyden kaverilta. Ajettaessa syöksyvenettä, uiskoa, lauttaa tai eri työkoneita pioneerin vastuulla on usein palvelustoverien turvallisuus. Aluksen päällikkö vastaa kuljettamastaan henkilöstöstä ja tuulisella järvenpäässä se vastuu on joskus raskas kantaa. Virheisiin on perin harvoin varaa ja siksi kouluttajan on voitava luottaa alaiensa taitoon ja tahtoon.

Pioneerit rakentavat siltoja, kaatavat räjäyttämällä kymmeniä metrejä korkeita

savupiippuja ja jopa räjäyttävät auki umpeensoistuneita lintulampiakin. Näissä askareissa taidot punnitaan. Kolmekymmenmetrisen tiilipiipun kaataminen täsmälleen haluttuun suuntaan tiheäänrakennetulla alueella ei ole tehtävistä niitä helpoimpia. Muutaman metrin virhe aiheuttaa helposti satojen tuhansien vahingot. Eikä maantiesiltaa rakennettaessakaan juuri varaa virheisiin ole. Taidot ovat puntarissa ja joskus on painettava pitkää päivää aamusta aamuun keliin katsomatta, mutta aina lopputulos on ollut kiitoksen arvoinen. Vaikkeudet on luotu voitettaviksi vaati se sitten miten paljon työtä hyvänsä.

Katsoessaan taaksepäin menneisiin leireihin ja tehtyihin töihin voi pioneeri todeta kuten tuhannet pioneerit ennen häntä: "Se tekee, joka osaa."

KIMMO SALO

JOENSUUN ENERGIALAITOS

PL 213
80101 JOENSUU
Käyntiosoite Muuntamontie 6
PALVELUPISTE
Suvantokatu 8

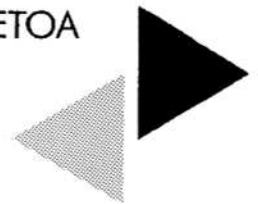
*ENERGLASTA ENEMMÄN
YMPÄRISTÖÄ SÄÄSTÄEN*

KOP'IN

Vapaampi tapa, edullisempi vaihtoehto. Itsepalveluna:

- ▲ Nostat KÄTEISTÄ
- ▲ Maksat LASKUSI
- ▲ Teet TILISIRROT
- ▲ Noudat TILIOTTEESI
- ▲ Otat MATKAVAKUUTUKSEN
- ▲ Saat ENNAKKOTIETOA

Tervetuloa!

KANSALLISPANKKI

Matkusta mukavasti sinisillä linja-autoilla

SAVO-KARJALAN LINJA OY

**TARJOAA TEILLE EDULLISIA TILAUSMATKOJA
SOITA TAI TULE KÄYMÄÄN**

Pamilonkatu 28, JOENSUU
Puh. (973) 122 324, ilt. 801 662
Kari-Pekka Hietala

VETERAANIN MIETELMIÄ

Ylipäällikkö nimitti 21.12.1944 Vapaudenristin 2. luokan Mannerheimristin ritariksi korpraali Tauno Suhosen. Hän on ritari n:o 179. Korpraali Suhonen toimi ansiokkaasti ja tehokkaasti konepistoolimiehenä ja ryhmänjohtajana. Hän osallistui menestyksellisesti lukuisiin taisteluihin.

Heinäkuussa 1941 korpraali Suhonen 8-miehisine partioineen tuhosi useita kertoja vahvemman vihollisen ja hetkeä myöhemmin vihollisen hevoskolonnan. Latvan aseman valtauksessa korpraali Suhonen ryhmineen iski vihollisen sivustaan, sai vihollisen puolustuksen järkkymään ja siten ratkaisevasti vaikutti tavoitteen saavuttamiseen. 6.10.1941

Syväriä ylitettäessä hän oli ensimmäisten miesten mukana ja osallistui tehokkaasti sillanpääaseman muodostamiseen vastarannalle. Vihollisen suurhyökkäystä torjuttaessa keväällä 1944 korpraali Suhonen avasi ryhmineen raivokkaasti taistellen tien kahden viholliskomppanian läpi, jolloin saarroksiin joutunut joukkue pystyi tulemaan omalle puolelle.

Vielä 12.7.1944 hän kunnostautui hyökätessään vihollisen selustaan. Huolimatta taistelun aikana tapahtuneesta haavoittumisestaan hän suoritti hänelle määrätyn

tehtävän, huoltotien katkaisemisen, loppuun saakka.

Tauno Suhonen syntyi 18.2.1918 Tuupovaarassa. Hänen joukko-osastonsa oli Jalkaväkirykmentti 9.

Tuupovaarassa elelevä hyväkuntoinen ritari kertoi asiansa olevan kaikin puolin järjestyksessä, kunhan luoja antaisi pitkän iän. Syyn hyvään kuntoonsa hän kertoi olevan nuoruuden urheiluharrastukset, joka myös auttoi sodan töissä. Hän kertoi koulutuksen olleen kovaa ja epäili nykyajan nuorukaisten pärjäämistä silloisessa koulutuksessa. Kova koulutus tähtäsi sotaan - vaihtoehtoja oli vähän. Kuolema oli edessä sodan alkaessa ja asenteet sen mukaiset.

Suhosen mielestä jokaisen ihmisen pitäisi kerran elämässään kohdata tilanne, jossa luonto kerta kaikkiaan otetaan pois - se auttaa vaikeissa paikoissa kestämiin.

Nyky-yhteiskunnassa ritari peräänkuulut-

taa rehellisyyttä ja perussuomalaista suoraselkäisyyttä. Oman itsensä kanssa ritari on kertomansa mukaan sujut ja kaiken kokeneena on jo kaksikymmentä vuotta ollut täysin raittiina.

Sotaa hän kuvasi kovaksi reissuksi. Kylmä järki ja koulutus auttoi täpärisissä tilanteissa. "Minulla oli sellainen tunne, että jonkinlainen varjelus suojasi minua." Velvollisuutensa ritari kertoi täyttäneensä joka tilanteessa. Omatunto on puhdas, koska hän tietoisesti oli välttänyt tarpeetonta tappamista. Suhonen totesi, että sotakokemusten vuoksi ei ole tarvinnut öisin herätä.

Pohjoiskarjalaisuuttaan ritari pitää kunnia asiana, onhan Pohjois-Karjala sotatannerta monen vuosisadan ajalta - aateluus velvoittaa. Näistä veteraanin muisteluista on nyky-polvellakin varmasti paljon opittavaa. Ovathan rehellisyys, suoraselkäisyys ja inhimillisyys elämän perusarvoja.

LAPSUUDEN KOTIKYLÄSSÄ

WIIPURIN RYKMENTIN HUUHANMÄEN VARUSKUNNASSA

Esikunta varuskunnan keskellä seisoi jyrkevästi paikoillaan.

Kokoontuessamme vuosittaisille Huuhanmäki-päiville muistelevaan sodan edeltävää aikaa ja sitä yhteisöä, joka eli ja vaikutti Palkjärven rannalla Huuhanmäen varuskunnassa, alkoi hiljalleen kypsyä ajatus retkestä kotikylään. Jos rajat aukenisivat -menisimmekö ja pääsisimmekö ihan varuskunta-alueelle asti, Kontiorannan perinnevaruskuntaan.

Nykyisten sotilasperheiden kylään oli rakennettu kolme 5-portaikkoista kivitaloa.

Haaveesta tuli totta viime syksynä, jolloin innokkaimmat lähtijät ympäri Suomen kokoontuivat Niiralan raja-asemalle. Jännittävä ja epävarma matka perillepääsystä alkoi Karjalan kuoppaisia teitä myöten.

Lahdenpohjan kaupungista on noin viisi kilometriä Huuhanmäkeen.

Rautsuon suoran jälkeen alkoivat ensimmäiset kasarmit pilkottaa puiden lomasta. Jännitys vain tiivistyi. Kasarmialue oli kokonaan aidattu ja uusi tie kulki

lankkuaidan vierustaa. Ohitimme esikunnan ja iloiset, vilkuttavat sotilaat ja siinä se oli kuin tarjottimella - lapsuuden kotikylä! Ränstytynään ja värinsä muuttaneena, mutta niin tuttuna.

Aliupseerikylän puoli on kokonaan siviiliväestön asuttama. Kivitalot ja suuri osa rivitaloja oli paikoillaan. Parin tuhoutuneen talon paikalle oli rakennettu uusi ja muutamia venäläläistyisiä puutaloja lisää. Puupinoja oli kaikkialla, hyvin oli varauduttu tulevaan talveen. Pikkuisia

Huuhamäen varuskunta 50 vuotta sitten.

Pikkuisia karsinoita kanoille ja sioille oli talojen taustoilla sekä kasvimaaplänttejä. Omavaraisaloutta yritettiin pitää yllä kaiken puutteen keskellä. Pääsin käymään kerrostalokodissani ja vastaanotto oli ylitsevuotavan ystävällistä ja vieraanvaraista. Saman olivat kokeneet ryhmän muutkin jäsenet.

Paluumatkalla tarkastelimme muuta osaa varuskunnasta. Tuhoutuneen sotilaskodin paikalla oli varastoja aitojen ympäröimänä. Sairaala, Sikoharjun kupeessa toimi sotilassairaala. Pienen suostuttelun jälkeen sairaanhoitaja päästi meidät käytävälle. Enempää ei näytetty: "Arvostelette, teillähän on kaikki paremmin".

Esikunta- ja päävartiorakennuksen vieressä oli portti kasarmialueelle. Päivystäjän rakennus oli tyhjä, joten pujahdin portin sisäpuolelle kuvaamaan, johon oli yllyttänyt viereisen rakennuksen vartija. Mutta päivystäjä saapui ja sanoi njet. Luvan antaa vain korkeampi henkilö. Kun sellaista ei löytynyt niin jatkoimme matkaa.

Upseerikylä on kokonaan sotilasperheiden asuttama. Sinne on rakennettu kolme isoa kerrostaloa. Vanhat, tutut rakennukset välissä näyttivät kovin huonokuntoisilta. Yhdestä niistä, jossa aikoinaan asui varuskunnan komentaja eversti Kaila, oli tehty pienten pioneerien tarha.

Seuraava kohteemme oli kylän asema. Kylistä oli nimi Huuhkanmäki. Rakennus näytti hylätyltä. Nähtävästi liikenne on vähäistä.

Valkoinen koulurakennus oli ainoa, joka oli säilyttänyt entisen värinsä. Siellä opettajat valmistelivat syyslukukauden alkua. Kiersimme luokat ja eräässä niistä lauloimme suvivorren.

Piipahdimme vielä Lahdenpohjan kaupungissa, jonka piiriin Huuhkanmäki kuuluu. Katselimme siellä Jaakkiman kirkon pystyssä törröttäviä seinä. Kerrottiin, että kirkko oli poltettu kymmenisen vuotta sitten, mutta sen korjaamista suunniteltiin.

Nostalginen matka runneltuun, kauniiseen Karjalaan on ikimuistettava.

ANJA EKBERG

Entiset hirsiset rivitalot oli lautavuorattu ja pääosin sinisiä.

Kolmannen komppanian kasarmi kuvattuna portin sisäpuolelta.

Vahtisotilaan mukaan ruokalarakennus on paikallaan. Sodan runnoma rakennus korjattiin ja yläkerrassa toimi kotinsa menettänyt sotilaskoti.

LIPPUJEN LIEHUSSA VUOSIPÄIVÄN VIETOSSA

Prikaati juhli perinteiseen tapaan vuosipäiväänsä 20.11.Ylämyllyllä. Juhlapäivä oli prikaatin toinen. Puolitoistavuotias juhli päivää katselmuksella ja paraatilla. Paraatin otti vastaan prikaatin komentaja eversti Pekka Ripatti seurassaan maaherra Esa Timonen.

Paraatikentällä palkittiin henkilökuntaa ja illalla kokoonnuttiin muodonmuutoksen läpikäyneeseen liikuntahalliin iltajuhlan merkeissä.

Kiitokset ystäville ja tukijoille, jotka merkittävällä tavalla jälleen kerran tukivat prikaatin toimintaa.

Vuosipäivänä palkitsemassa olivat ensimmäistä kertaa mukana myös prikaatin kummikunnat. Vuorossa Joensuun kaupunki, joka palkitsi Vuoden Naisen rouva Lahja Meriläisen. Vasemmalta Liperin kunnan palkitsema teknikko Hannu Hirvonen ja oikealla Kontiolahden kunnan palkitsema varastomestari Yrjö Ruuskanen.

Yksikköjen välisen kouluskilpailun voitti Sissikomppania, jonka päällikkö kapteeni Markku Kejonen vastaanotti Ritarimaljan.

Kuvassa osa vuosipäivänä palkituista. Vasemmalta kunniajäkäriksi kutsuttu sotilasmestari Markku Kokko, Kollaan perinnerahaston stipendillä palkittu kapteeni Jari Enberg. Karl Fazer-rahaston stipendillä palkittu yliluutnantti Jorma Tuhkanen. Vuoden päälliköksi valittiin kapteeni Matti Karjalainen ja vuoden vääpeliksi luutnantti Tarmo Kosonen. Vuoden kouluttajana palkittiin kouluttajan kiikarilla yliväpeli Riku Mölsä ja vuoden huoltomies luutnantti Tapio Sivonen vastaanotti pakkikellon.

VALATILAISUUS TUUSNIEMELLÄ

II/91 saapumiserän alokkaat vanhoivat sotilasvalansa itsenäisyytemme 74. juhlapäivänä 6.12.1991 Tuusniemen kirkossa.

Valan kaavan luki kunnanjohtaja Matti Fors.

Koulukeskuksen alueella syötiin hernesoppaa ja seurattiin yksiköiden näytöksiä. Parhaista suorituksista palkittiin Kranaatinheitin-, Esikunta- ja Sissikomppanian osastot.

Juhlatilaisuudet huipentuivat Tuusniemen kunnan järjestämään maanpuolustusjuhlaan. Ohjelmaan sisältyi myös Nuorisoseuran tanhuajien esityksiä. Prikaatin komentaja kiitti tervehdyksessään Tuusniemen kuntaa päivän järjestelyistä.

Parinkymmenen asteen pakkasen saatteli ohimarssia Keskuskadulla. Prikaatin komentaja, eversti Pekka Ripatti, otti vastaan ohimarssin.

Reservissä pankki on tankki

Vuoden 1991 ensimmäisen saapumiserän (I/91) 240 ja 285 vuorokautta palvelleet miehet kotiutettiin 2.4. ja 20.3.1992. Varusmiesten tunteista, heidän siirtyessään reserviin kertoo parhaiten korpraali Petri Penttisen pitämä kotiutuvien edustajan puhe kotiuttamisjuhlassa.

"Kauan odotettu kotiutuminen on nyt saapumiserällämme edessä. Kuluneiden kahdeksan kuukauden aikana olemme saaneet kukin oman aselajimme mukaisen erikoiskoulutuksen ja olemme nyt kotiutumassa täysinpalvelleina. Normaalin suomalaisen nuoren miehen yksi elämänvaihe on näinollen osaltamme päättymässä.

Prikaatin henkilökunta on jälleen onnistuneesti luotsannut yhden saapumiserän järjestelmän läpi. Koulutus on ollut asiallista ja ammattitaitoista. Kuuman kesän ja peruskoulutuskauten jälkeen saamamme erikoiskoulutus on pääosin ollut mielenkiintoista ja muitakin elämänalueita silmälläpitäen hyödyllistä. Monipuoliset palvelustehtävät ovat olleet mielekkäitä ja usein myös haastavia ja vastuullisia.

Siirtyessämme nyt siviiliin vastassamme on uusia haasteita ja velotteita. Talvinen Suomi on laman kourissa ja monelle meistä voi tuottaa ongelmia löytää heti työ- tai opiskelupaikkaa. Kaksi

lämmintä ruokaa päivässä ja säännölliset elintavat eivät ehkä huomisesta alkaen olekaan kaikille itsestäänselvyksiä. Varuskunnan porttien ulkopuolella pankki on tankki ja työttömyyden miinaan meistä jokainen astua voi. Uskon kuitenkin, että varusmies-aika on osaltaan kasvattanut meitä selviytymään myös siviilimaailman ongelmista. Perinteitten mukaisesti meistä on tehty miehiä, pysykäämme miehinä myös siviilissä. Vaiherikkaan varusmiespalveluksen aikana jokainen meistä on saanut monia uusia ystäviä. Toivottavasti nämä siteet pitävät myös siviilissä.

Tahdon kiittää sekä omasta, että kaikkien kotiutuvien puolesta teitä Hyvä Henkilökunta onnistuneesta koulutuksesta ja toivottaa onnea ja menestystä elämäänne.

Lopuksi esitän mitä parhaimmat kiitokset Kontiorannan ja Ylämyllyn sotilaskotien ja ruokaloiden henkilökunnalle viihtyvyytemme hyväksi tekemästänne työstä."

V viimeiset kahvit intin harmaissa. Kuvassa korpraali Jari Tossavainen, joka palkittiin 285-miehistä parhaana.

Korpraali Petri Penttinen piti kotiutuvien edustajana puheen kotiutuville varusmiehille, kummikuntien edustajille ja prikaatin henkilökunnalle.

Sotilaskotisarouva Sirka-Liisa Sarkkinen luovutti varusmiestoimikunnan puheenjohtajalle korpraali Eero Tuoviselle ja varusmiespappina toimineelle jääkäri Kari Kärkkäiselle sotilaskotiyhdistyksen hopeiset lusikat.

240 vuorokautta palvelleiden palkitut:

Jalkaväen Säätiön mitali:
korpraali Petri Penttinen
Hyvän jääkäriin palkinto:
korpraali Jouni Hyttinen
korpraali Timo Möttönen
Prikaatin Killan stipendi:
jääkäri Reijo Kurvinen
jääkäri Jari Räsänen
jääkäri Eino Parviainen
Koulutusryhmissään ansioituneet:
jääkäri Tero Koistinen
jääkäri Pasi Voutilainen
korpraali Pekka Reijonen
jääkäri Jarkko Naumanen
korpraali Juha Vornanen
Prikaatin puukko:
jääkäri Tommi Heikkinen
korpraali Veli Eronen
korpraali Pasi Haatainen

285 vuorokautta palvelleiden palkitut:

Jalkaväen Säätiön mitali:
korpraali Jari Tossavainen
Hyvän jääkäriin palkinto:
korpraali
Tomi-Pekka Kärkkäinen
korpraali Mikko Meriläinen
Koulutusryhmissään ansioituneet:
korpraali Jouni Riekinen
korpraali Kari Nenonen
korpraali Ismo Kastinen
korpraali Marko Pölonen
Prikaatin puukko:
korpraali Marko Hyttinen
jääkäri Jari Lappalainen

KUMMIKUNNISTA

ENON TEOLLISUUSKASVU LIEVITTÄÄ MAAKUNNAN LAMAA

Uimaharjun Enocellin tehdas.

Enocellin suurhanke etenee vääjäämättömästi. Toista teollisuusvaihettaan parhaillaan elävä sellutehdasyhdyskunta uudistuu perusteellisesti. Samalla tämä koko maan meneillään olevista rakennushankkeista mittavin luo uutta tulevaisuutta myös koko Pohjois-Karjalalle.

Suursellutehtaan rakentaminen on mullistanut vanhan paperiteollisuusyhdyskunnan, Uimaharjun. Lähes 3 miljardin hanke on samalla laaja kansainvälinen

yhteistyöhanke yhdessä venäläisen osapuolen kanssa

- Päätös poikkeuksellisen mittavan selluloosatehtaan rakentamisesta 1960-luvun lopulla käynnistyneen Uimaharjun ensimmäisen yksikön yhteyteen oli ratkaiseva käänne Enon kunnalle. Elämä vaikeiden ennusteiden kanssa kamppailleessa Pohjois-Karjalan maalaiskunnassa alkoi elpyä. Kielteinen muuttoliikekin alkoi kääntyä paluuksi viime vuosikymmenen taitteessa, kunnanjohtaja Matti Tohkanen arvioi lähimenneisyyttä.

Uimaharjun uudistuspäätöksen odottaminen oli Enolle raskasta aikaa. Siitä huolimatta kunta on onnistunut pitämään veroäy-

rinsä läänin alhaisimmalla tasolla, 17 pennissä.

Hyvän palvelutason kunta

-Läänin alhaisimmasta veroäyristä huolimatta Eno ei ole tinkinyt palvelutasosta. Kunta on rakentanut kouluja, sairaaloita ja urheilualueita. Säästäväisyys on kohdistettu sitävastoin toisarvoisiin asioihin. Rahaa ei ole esimerkiksi sijoitettu prameaan rakentamiseen. Yksi osoitus tästä on kunnantalo. Se on laajennettu vanhasta paloasemasta. Kunnan käytännön asioiden hoitamiseksi tästä ei ole haittaa ollut, Matti Tohkanen toteaa.

Tavallinen kuntalainen saa Enolta vertailukelpoiset palvelut. Valitulla harkitsevalla talouspolitiikalla on vältetty nousukauden kielteiset vaikutukset. Tästä hyötyvät kaikki kuntalaiset pitkällä tähtäyksellä.

Luonto - vahva vetovoima

Enossa luonto ja ihmiset kohtaavat toisensa läheisesti. Kolmas kaikkiin kohdistuva vaikuttaja on teollisuus. Suursellutehtaan valmistuessa tämän vuoden lopussa tasapainon hakeminen näiden kolmen välillä on tulevaisuuden ratkaiseva tavoite. Uusi ympäristötietoisuus on

Kunnanjohtaja Matti Tohkanen.

haaste kaunisluontoisessa teollistuneessa maalaiskunnassa.

Myös Enon kuntarakenne on monipuolinen, kaksi taajamaa, kirkonkylä ja Uimaharju sekä joukko elinvoimaisia kyliä. Luonto on Enon keskeinen vetovoima.

- Täällä eletään suurten metsien ja kauniiden vesistöjen äärellä. Ympäristö tarjoaa paitsi harrastusmahdollisuuksia, myös matkailun kehittämismahdollisuuksia, korostaa Enon kunnanjohtaja Matti Tohkanen.

Kauniit maisemat ovat myös asumisen tärkeitä viihtyvyydestä. Ne ovat olleet vaikuttamassa myös majuri Uljas Turusen muuttamiseen Enon kirkonkylään viime kesänä. Uljas Turusen työ-

paikka on Onttolassa, rajavartiolaikoksessa.

Paitsi vanhan kotiseudun luonto, muuttoratkaisuun ovat vaikuttaneet kunnan tonttipolitiikka ja lasten kannalta hyvä koulutustilanne. Kunnassa on peruskoulun ylä- ja ala-asteen lisäksi lukio.

- Minulle maisema Pielisjoelle on yksi viihtyvyydestä. Talvella taas arvostan muun muassa erinomaisia hiihtomahdollisuuksia.

MATTI OJALA

KUMMIKUNTA- VIERAILU POLVI- JÄRVELLE JA OUTOKUMPUUN

Joensuun Pataljoonan esikunnan henkilöstö vieraili 27.11.1991 kummikunnissaan Polvijärvellä ja Outokummussa tutustuen kuntien hallintoon ja yrityksiin.

Polvijärvellä hallintojohtaja Helena Kaasinen esitteli kunnan toimintaa ja tapahtumia. Kunnan tarjoama lounas ja kahvit maisivat vierailijoille.

Tekninen Polvijärvi

Polvijärven yritysalamä esittäytyi Kata-Electronics Oy:öön ja ACA Systems Oy:öön tutustuttaessa. Toimitusjohtaja Kauko Tanskanen Kata-Electronics Oy:stä esitteli säteilymittareita valmistavaa yritystään.

ACA Systems Oy:n Polvijärven työpisteessä tutustuttiin analyyttoreita, viscometrejä ja lujuuden testauslaitteita valmistavaan yritykseen. Laitteiden käytön mahdollistavat tietokoneohjelmat. Toimitusjohtaja Heikki

Mustalahden johtaman työpisteen lisäksi yhtiö omistaa työtiloja Helsingissä ja tytäryhtiön Ruotsissa.

Kummun kaupunki

Kaupunginjohtaja Matti Kuosmanen tarjosi vierailijoille kahvit ja esitteli Outokummun kaupunkia. Muistoksi tilaisuudesta Joensuun Pataljoona sai kaupungin historiikin.

Elinkeinoasiamies Heikki Hännisen opastuksella vierailtiin Poutun teurastamossa. Johtaja Jarmo Poutun esittelemä lihanjalostusyksikkö ihastutti vierailijoita uudenaikaisella ja siistillä ilmeellään.

Joensuun Pataljoonan esikunnan henkilöstö arvosti suuremista karjalaista vieraanvaraisuutta, jota he tapasivat tutustumisen yhteydessä.

Toimitusjohtaja Kauko Tanskanen esittelee Kata-Electronics oy:n tuotteita ja yritystä

NURMESKANNUKILPAILU

Nurmesken kaupunginjohtaja Pertti Vainionpää lovutti Nurmeskannun 20.11.1991 Jääkärikomppanian päälliköille yliluutnantti Jouni Pitkäselle. Kuvassa Pertti Vainionpää ja Jääkärikomppanian henkilökunta.

Jääkärikomppania suoritti ensimmäisen kerran pitkään harkinnassa olleen Nurmeskannukilpailun 19.-20. joulukuuta. Kipinöivä ajatus tupien välisestä "verenpunnitustilaisuudesta" roihahti liekkeihin normaalilla henkilökunnan kunto-marssilla Ylämyllyltä Kontiorantaan vuoden 1991 syksyllä. Ajatus hautui usean kuukauden ajan ja kun lopulta kilpailuajankohta lyötiin lukkoon, olivat kilpailun puitteetkin selvillä.

Peruslähtökohtana oli toteuttaa tapahtuma, jossa alokasajan tuvat viimeisen kerran yhdessä ollessaan pääsisivät kokemaan kouriintuntuvasti tupansa hengen ja siihen mennessä oppimansa asiat yhdessä. Kilpailun ajankohta 19.-20.12. oli erinomainen, sillä seuraavalla viikolla II/91 saapumiserä hajosi kuka aliupseerikouluun kuka muualle.

Torstain aamutunneilla 19.12 kilpailijat siirtyivät moottorimarsilla pahoja enteilevän Hautajärven rantamaille ja valmistautuivat nuotioitten katveessa koitokseen. Tasan 08.00 suoritettiin yhteislähtö ja harjoitusrastina oli täydellisen majoitteen pystytys ja valmistus. Lähtöalue

räjähti kuhisemaan kuin muura-haispesä 12 partion hyöriessä suuntaan jos toiseenkin. Nopein majoitteen pystytyksessä oli luonnollisesti vanhempien jääkäreiden "hegemonia"-partio, muiden partioiden jäädessä noin 10-15 minuuttia jälkeen. Vanhusten nopeus tosin kostautui arvostelussa ja he ottivat jättipotin 30 minuuttia sakkominuuteissa. Arvosteluperusteina oli mm. teltan kireys, sammutusvesi, kipinälista, oviaukon suunta, kuivausrut jne.

Lähtötehtävä lähetti partiot ensimmäiselle noin 6,5 km:n pikataipaleelle, jossa aika kävi kaksinkertaisena. Ensimmäiset partiot pääsivät pikataipaleen maaliin noin 40 minuutissa.

Välittömänä jatkorastina oli ensiapurasti ja aiheina mm. keuhkoista läpi ammutun sitominen, valtimoverenvuodon tyrehtyttäminen ja palovammapotilaan ensiapu. Alikersantti Korhosen ryhmän nokka tuhisi lyhimmän ajan tehtävissä ja he ampaisivat ensimmäisinä 6,5 km:n reittisuunnistukseen. Reittisuunnistuksen välillä oli kaksi suunnistustehtävä rastia. Näillä rasteilla erot alkoivat selvästi muotoutua. Tehtävä oli mm. ottaa suunta tiettyyn kohteeseen, määrittää oman paikkansa koordinaatit ja paikantaa kartalle kaukana näkyvä kohde. Puute, joka yllättäen havaittiin, oli ryhmänjohtajien heikohko kompassin käsittelytaito, joka aiheutti erälle

ryhmälle peräti 66 sakkominuuttia.

Reittisuunnistuksen maalissa tupapartioilta tarkastettiin marsivarustus, mikä sekä tuotti erinäisen hipun sakkominuutteja - samoin kyseisellä rastilla löytyivät kisan ainoat kaksi keskeyttäjä, mikä ei ollut paljon pitkälti toistasadan kilpailijan joukosta. Tilanne jatkui reilun 13 kilometrin partiosuunnistuksella, jossa ryhmänjohtajan piti jakaa ryhmänsä kahteen yhtäsuureen osaan. Tästähän kehkeytyi jos jonkinlaisia ongelmia; osa eksyi, osa ei löytänyt rasteja, eräälle ryhmän puolikkaalle ryhmänjohtaja piirsi väärä rasteja, tapahtui väsymisiä jne. Sadattelua, huhuilua, kiroilua, naurua, kaikkea maan ja taivaan väliin mahtui partiosuunnistuksen koontumis-eli y-rastilla. Pahimassa tapauksessa puolipartio joutui odottamaan viisi tuntia nuotiolla toista puolikastaan.

Partion jälkeen kokoonnuttua se jatkoi edelleen partiosuunnistuksen maaliin, jossa odottivat sekä taistelukoulutus- että ase-käsittelyrastit. Näiden toimien jälkeen partiot pääsivät ansaitulle marssilevölle muonan ja valmiiksi pystytettyjen puolijoukkuelettojen huomaan Kontiovaaran katveessa.

Iltatulille valmistui myös sen hetkinen kilpailutilanne, joka olikin mitä herkullisin. Kärjessä alikersantti Huovilaisen johtama vanhempien jääkäreiden tupa ja heti perässä minuuttitaistelussa useita muita tupia.

Harvinaisen sikeäunisesti nukutun yön jälkeen seurasi herätys 03.00 ja tunnin perästä gundersenmenetelmällä yhdistetylle yösuunnistus- ja vaellusosuudelle. 15 kilometrin päässä odotteli yösuunnistuksen maali ja toinen ensiapurasti mielenkiintoisine tehtävineen. Kokonaisuudessaan yövaellus sujui hyvin lukuunottamatta vanhempia jääkäreitä, jotka antoivat tasoitusta tekemällä noin 5 kilometrin sightseeing-käväyksen Jakokoskella !?

Aamun hämärtyessä ensimmäiset partiot olivat selvittäneet taipaleen, josta jatkoivat edelleen vaellusta kohti toisen ja viimeisen pikataipaleen alkua. Ennen viimeistä puristusta oli kuitenkin vielä tehtävävästi, jossa punnittiin teen keittotaito ja nuotion sytytys märeistä aineksista. Viimeinen pikataipaleen rutistus perjantai-aamuna sujui useimmilta kuin normaalisti kasarmille paluu; polvet notkuen, räkä poskella, silmät verestäen ja kiiluen. Huomionarvoisesti tästä viimeisestä koitoksesta selvisi esimerkiksi alikersantti Korhosen johtama tupa 2900 metriä 14 minuutissa 35 sekunnissa ... marssivarustuksessa ja maastoa pitkin. Sinällään hatun noston arvoinen suoritus !

Maali oli 300 m:n ampumaradalla, johon viimeisetkin partiot ennättivät klo 11.00 mennessä. Kilpailussa jääkärit tarpoivat Karjalan metsiä keskimäärin 48 kilometriä reilussa vuorokaudessa. Ja jos ei muuta, niin usko omiin voimiin kasvoi jokaisella ja ehkäpä se henkikin jotain sai osakseen. Tapauksesta jäi hyvä maku suuhun, joka kruunautui viimeistään palkintojen jakotilaisuudessa. Kummikaupunkimme Nurmes kunnioitti tilaisuutta edustajallaan ja lahjoittamallaan Nurmeskannullaan.

Suu messingillä palkitut otivat vastaan onnittelut, palkinnot ja KUNTOISUUSLOMAT pataljoonamme komentajalta majuri Asko Kohvakalta, jonka jälkeen olikin vuorossa, osilla hivenen vaivalloinen, siirtyminen viikonlopun viettoon.

TULOKSET:

1. Tupa no 6 ja alikersantti Räsänen 14h 35 min
2. Tupa no 1 ja alikersantti Kojola 14h 37 min
3. Tupa no 8 ja alikersantti Tanskanen 15h 02 min

YILUUTNANTTI
MARKKU VÄÄTÄNEN

Meillä on tarjolla NAUTISKELIJOILLE

- * Herkullista ruokaa
- * Luistava parketti
- * Elävää musiikkia
- * Ystävällistä palvelua

TERVETULOA

HOTELLI-RAVINTOLA

KARELIA

KAUPPAKATU 25 80100 JOENSUU
PUH. 973-243 91

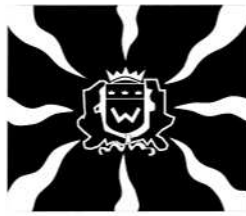
YHTEISET TAVOITTEET

Sari Lehmuskallio
Julkaistu SVL:n luvalla.

Urheilu ja kaupanteko muistuttavat toisiaan. Molemmassa asetetaan tavoitteita ja ponnistellaan niitä kohti. Molemmassa myös erikoistutaan omaan lajiin ja kehitetään itseä mahdollisimman pitkälle. K-kauppias erikoistuu tehokkaaseen kaupantekoon. Kilvoittelumme tuloksena Sinä asiakas saat parempaa palvelua ja erinomaisia tuotteita entistä edullisemmin. Tavoitteena huippuosaaminen.

KILTAKUULUMISIA

UUSI HALLITUS JA VALTUUSKUNTA VALITTIIN

Killan syyskokouksessa, joka pidettiin Kontiorannassa 3.12.1991 valittiin uusi hallitus ja valtuuskunta vuodelle 1992. Hallitus pysyi muuttumattomana. Valtuuskunnassa sen sijaan tapahtui muutamia muutoksia.

Kuvassa hallituksen jäseniä. Eturivi vasemmalta; Jorma Mikkonen, Leena Piiparinen, Simo Jääskeläinen ja Aimo Hoikkala (valtuuskunnan puheenjohtaja). Takarivi oikealta; Jari Enberg, Aarne Mustala, Jari Nousiainen, Reino Laakkonen, Pauli Reinikainen, Heikki Rosenius, varusmiestoimikunnan puheenjohtaja Eero Tossavainen ja Eeva Heiskanen.

HALLITUKSEN KOKOONPANO

Puheenjohtaja
aluepäällikkö Jorma Mikkonen *)
varapuheenjohtaja
majuri Reino Laakkonen *)
sihteeri
kapteeni Jari Enberg *)
rahastonhoitaja
talusyliluutnantti Jari Nousiainen *)
tiedotussihteeri
sotilasmestari Heikki Rosenius *)
kunniapuheenjohtaja
opettaja Simo Jääskeläinen

sotilaskotisisar Riitta Broman
viestittäjä Eeva Heiskanen
talousjohtaja Harri Hentunen
everstiluutnantti Hannu Koskinen
sotilaskotisisar Pirjo Leppänen
pankinjohtaja Aarne Mustala
piirityönjohtaja Kauko Olli
pankinjohtaja Jorma Partio
toimistos sihteeri Leena Piiparinen
yliluutnantti Pauli Reinikainen
liikkeenharjoittaja Risto Rätty

*) työvaliokunnan jäseniä

KILTATAPAHTUMIA KUVIN JA SANOIN

VALTUUSKUNNAN KOKOONPANO

Puheenjohtaja
johtaja Aimo Hoikkala
varapuheenjohtaja
johtaja Kyösti Toukonen
kauppaneuvos Väinö H. Broman
majuri Osmo Eskola
everstiluutnantti Niilo Haantio
toimitusjohtaja Eino Helander
rehtori Eero Hintikka
luutnantti Seppo Jalonen
talousjohtaja Hannu Karjalainen
johtaja Ahti Karttunen
herra Kosti Kettunen
markkinointipäällikkö Esko Kinnunen
majur Martti Kummunmäki
johtaja Arvo Nuutinen
filosofian maisteri Terho A. Könönen
pankinjohtaja Aaro Lahtinen
everstiluutnantti Aulis Laine
pankinjohtaja Tapio Pesonen
myyntipäällikkö Mikko Muikku
liikenneneuvos Pertti J. Mutanen
toimitusjohtaja Eino Tenhunen
toimitusjohtaja Paavo Nieminen
kultaseppämestari Olavi Nupponen
talousneuvos Mauno Pankakoski
sotilaskotisisar Satu-Marja Pulkkinen
kapteeni Veikko Rantasalo
rakennusmestari Eero Reijonen
eversti Pekka Ripatti
sotilasmestari Rainer Rosenius
toiminnanjohtaja Kari Sallinen
toimitusjohtaja Tero Tarma
rehtori Pekka Turunen
liikenneopettaja Vilho Voutilainen
everstiluutnantti Matti Huttunen
majuri Asko Kohvakka

Vuoden 1991 veteraaniavustus annettiin, JR 9:ssa palvelleelle veteraanille, Väinö Heinoselle (toinen vasemmalta). Killan tervehdyskäynnillä olivat mukana Jorma Mikkonen (vas.), Reino Laakkonen ja Aarne Mustala.

Kontiolahden reserviläisjärjestöt yhdessä prikaatin ja sen killan kanssa järjestivät nuotioillan Kontiorannassa 17.12.1991. Nuotioillan teemana oli Jouluun hiljentyminen. Ohjelma sisälsi teologian tohtori Tapani Nuutisen puheen ja hänen esittämiä yksinlauluja kuin myös yhteisesti laulettuja joululauluja. Filosofian maisteri Terho A Könönen kertoi mielenkiintoisen kertomuksen erilaisesta joulusta. Runsaslukuinen yleisö viihtyi hyvin suurten nuotioiden ympärillä nauttien paitsi pimenevästä talvi-illasta myös prikaatin tarjoamasta kuumasta mehusta.

Kiltaveli Seppo Jalonen (toinen vas.) täytti 50 vuotta 31.1.1992. Killan tervehdyskäynnin suorittivat Jorma Mikkonen (oik.) Pauli Reinikainen ja Leena Piiparinen. Vasemmalla rouva Enni Jalonen.

KORKEATASOINEN VIIHDEKONSERTTI

Karjalan Sotilassoittokunnalla

Killan pitkäaikainen jäsen ja hallituksen puheenjohtaja Simo Jääskeläinen kutsuttiin killan kunniapuheenjohtajaksi. Tapaus oli ensimmäinen killan historiassa ja Simo vastaanotti kunniakirjan 3.12.1991 pidetyn syyskokouksen yhteydessä.

Karjalan Poikien Kilta kutsui kiltajääkäriksi sotilaskotisisar Riitta Bromanin.

Karjalan Poikien Kilta kutsui kiltajääkäriksi majuri Reino Laakkosen. Kuvassa Reino (oik.) vastaanottaa kunniakirjaa Jorma Mikkoselta.

HEIKKI ROSENIUS

Toinen konsertin solisteista oli nurmeslainen diplomilaulaja Helena Lanki, joka tulkitsti Sam Sihvon Jääkärin morsiamen, Sabinan laulut ja Oskar Merikannon säveliä.

Fanfaaritrumpetit olivat uusinta uutta soittokunnan viihdekonsertissa. Niitä puhalsivat edestä lukien ylivääpeli Veikko Lehikoinen, alikersantti Vesa Tuovinen ja alikersantti Tuomo Glad.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta r.y. ja Karjalan Sotilassoittokunta järjestivät yhdessä 5.4. korkeatasoisen viihdekonsertin Joensuun yliopiston Carelia-salissa. Konsertti liittyi osaltaan Maanpuolustuksen Tuki r.y:n valtakunnalliseen kampanjaan Tuemme turvallisuutta. Niinpä konsertin tuotto käytetään kokonai-

suudessaan vapaaehtoisen maanpuolustustyön hyväksi.

Konsertin solisteina esiintyivät nurmeslainen diplomilaulaja Helena Lanki ja jääkäri Ari Varpula, jonka soittimena oli tuuba. Mutta oli konsertilla toinenkin tarkoitus. Sen aikana kerättiin nimiä kansalaisadressiin, joka toimitetaan puolustusmi-

TAISTELU OLEMASSAOLOSTA

nisteriöön vastalauseena suunnitelmille lopettaa yksi maamme eturivin sotilassoittokunnista. Adressiin tuli lähes 300 nimeä.

Musiikkikapteeni Raimo Maarasen johtama soittokunta aloitti konsertin vauhdikkaasti J.O. Brockenshirerin sävellyksellä *Glory Of The Trumpets*, jota seurasi Georg Malmstenin hilpeän haikeat sävelet aina Nikkelimarkkaa myöten.

Helena Lanki tulkitsi Sam Sihvon laulunäytelmästä Jääkärien morsian Sabinan laulut. Yrjö Kilpisen JR 9:lle omistettu marssi omistettiin konsertissa paikalla olleille rykmentin veteraaneille. Oliin iltaa redillä ja muisteltiin Beatlesien Eilispäivää, kuultiin kiperää Koiviston polskaa ja ensimmäinen puoliaika päättyi Jean Sibeliuksen Jääkärien marssiin.

Marssin elokuvasta Sirkus jälkeen kuultiin tuuballa Ari Varpulan tulkinta T. Kroepshin sävellyksestä *Syvässä kellarissa*. Puhallettiin välillä *Tuhkimo-valssi* ja kuultiin Helena Lankin tulkintoja Oskar Merikannon sävelmistä. Parolan marssia ja Viidettätoista yötä seurasi vauhdikasta latinalaisamerikkalaista kuumetta, tulista ja vauhdikasta tulkintaa sekä sen jälkeen kotimainen sambamarssi *Sisulla ja sydämellä*. Konsertin piti päättyä prikaatin kunniamarssiin, Karjalan jääkärien marssiin, mutta konserttiyleisö vaati lisää ja saikin kuulla uusintana tuliset latinalaisamerikkalaiset rytmit.

Tilaisuuden päätteeksi luovutettiin joensuulaiselle yritykselle, Suomen Rakennusrestaurointi Oy:lle Maanpuolustuksen Tuki r.y:n kunniakirja huomattavasta osallistumisesta valtakunnalliseen suurkeräykseen. Konsertin juonsi asiantuntevasti majuri Reino Laakkonen.

Kylläpä ovat maailmankirjat sekaisin. Tämä oli ensimmäinen ajatus, kun kuulin puolustusministeriön Pohjois-Karjalan Prikaatia ja Karjalan Sotilassoittokuntaa koskevista suunnitelmista säästötoimenpiteiksi. Ilta-päivälehtien juttuja, lohduttelin itseäni, suuret otsikot, totuuden kanssa kuitenkin vain vähän tekemistä.

Pelko osoittautui kuitenkin aiheelliseksi. Suunnitelmat olivatkin totisinta totta. Vajaan kahden vuoden ikäinen prikaatimme aiotaan lakkauttaa. Joko taas, vastahan Ylämyllyn tykkimiehet joutuivat siirtämään mörssärinsä Kajaaniin. Tästä ei masennuttu pitkäksi aikaa. Prikaatissa tehtiin valtavasti työtä. Tuloksena oli välimatkasta huolimatta hyvin toimiva Kontiorannan-Ylämyllyn varuskunta. Maakunta rauhoittui. Menetys tykistön siirtymisestä oli sittenkin vähäinen, saatiinhan tilalle Joensuun Pataljoona.

Me pohjoiskarjalaiset olemme aina olleet ylpeitä varuskunnistamme ja korkeasti arvostamastamme maanpuolushenkisyydestämme. Joukko-osastojemme antama varusmieskoulutus on aina saanut maakuntamme varauksettoman kiitoksen ja kunnioituksen. Itä-Suomessa on aina ymmärretty puolustusvoimien tarpeellisuus itsenäisyytemme turvaajana. Mielistämme ei myöskään saa unohtua Paloaukealta ja Jaamankankaalta sotiin lähteneiden miesten sankariteot. Ne vaativat kyllä kalliin uhrin, mutta saavutettu tulos oli tämän uhrin arvoinen.

Prikaatimme on vahva ja mielestämme pysyvä osa pohjoiskarjalaisuutta. Joukko-osaston antama sotilaskoulutus on valtakunnallisestikin huomioiden korkealle arvostettua. Täällä olevat kasarmit kuin myös muutkin rakennukset ovat puutteistaan huolimatta moneen muuhun Suomen varuskuntaan verrattuna loistokunnossa. Hyvää harjoitusmaastoa on lähellä pienempään tarpeeseen. Sotinpuro taas ei ole kaukana ja siitähän ei paikka juuri parane.

Entäpä sitten Karjalan Sotilassoittokunta. Ilman ylisanoja sen voidaan todeta olevan yhden maamme parhaista. Vahva näyttö mahdollista osaamisesta oli "Ramin pumpun" Joensuussa hiljattain pitämä Tuemme turvallisuutta -konsertti. Karjalan Sotilassoittokunta on maakuntamme "lempilapsi". Sen lukuisat esiintymiset niin sotilas- kuin siviilitalaisuussissakin ovat aivan olennainen osa vahvan maanpuolustushenkemme luojana ja kohottajana. Kun soittokuntamme vuosittaista esiintymisten lukumäärää verrataan toisten vastaaviin, on moni soittokunta vain vastaantulija.

Pohjois-Karjala on noussut vahvasti vastustamaan prikaatiin ja soittokuntaan suunniteltuja säästötoimenpiteitä. Kaikki maanpuolustusjärjestöt ovat "liikekannalla", samoin monet muut tahot ja järjestöt. Adresseja kerätään ja lähetystöjä suunnitellaan. Näinhän se on oltavakin. Yksimielisessä prikaatin ja soittokunnan tukemisessa on voimaa. Se on huomioitava päätöksiä tehtäessä.

*Puheenjohtaja
Jorma Mikkonen*

VIRON TURVALLISUUS TARVITSEE KANSAINVÄLISIÄ TAKEITA

Varapääministeri Raivo Vare esitelmöi Viron kansallisesta turvallisuudesta ja sitä uhkaavista tekijöistä Maanpuolustuskiltojen liiton turvallisuuspolitiikan seminaarissa 26.1.1992 Helsingissä. Kanslia- ja varapääministerinä lähes kaksi ja puoli vuotta toiminut Raivo Vare on 34 vuotias ja hän on koulutukseltaan juristi. Pääministeri Edgar Savisaaren eroilmoituksen myötä toimitusministeriöksi muuttuneessa hallituksessa Varen vastuualueeseen ovat kuuluneet mm. Viron puolustuskykyyn liittyvät asiat.

Nuori valtio on haavoittuvainen

Viron kansallisen turvallisuuden perusteissa todetaan, että valtio on itsenäinen ja riippumaton, mikäli se pystyy varmistamaan omien rajojensa välvön, maan alueellisen eheyden ja sisäisen vakavuuden. Sen täytyy pystyä hoitamaan hyviä taloudellisia, poliittisia ja myös sotilaallisia suhteita toisten valtioiden kanssa. Itsenäisen valtion on turvattava kansalaisensa ja heidän oikeutensa.

Valtiota uhkaavat sisäiset ja ulkonaiset vaarat riippuvat sen maantieteellisestä asemasta, naapurivaltioiden tilanteesta sekä oman valtion sisäisten poliittisten voimien keskinäisistä suhteista sekä poliittisista tavoitteista. Vaara on suurempi, mitä nuorempi valtio on, koska vasta kehittyvässä oleva järjestelmä on vielä suhteellisen heikko ja kehittymätön.

Omat voimat riittämättömät

Viron sotilasstrateginen tilanne johtuu valtiomme geopoliittisesta asemasta. Olemme perinteiltään laajenemishaluisia suurvaltojen kiinnostuksen risteyskohtana. Jos sen lisäksi otetaan huomioon Viron pienuus ja niukat resurssit, on selvää, että turvallisuuden takaaminen vain Viron omin voimin ei ole mahdollista, sanoi Raimo Vare.

Siksi Viro on erittäin kiinnostunut kansainväliseen turvallisuusjärjestelmään liittymisestä, kansainvälisten instituutioiden mahdollisimman täydellisestä hyväksikäytöstä sekä kansainvälisten sopimusten antamista takuista.

Viroa uhkaavat vaarat muuttuvat ajan mittaan, mutta idästä tuleva suurin uhka pysyy aina. Sotilaallisesti voimakkailla suurvalloilla on oma käyttäytymislogiikkansa, joka näitä pienempien naapureiden täytyy aina ottaa huomioon. Itämeren kansoilla on sellainen historiallinen kokemus, että itänaapurimme ei kannata uskoa. Kaksipuoliset sopimukset sen kanssa eivät riitä, vaan tarvitaan vahvempia takuita.

Monia uhkia ulkoapäin

Varapääministeri Raivo Vare luetteli esitelmässään monia Viron lähitulevaisuuden ulkoisia vaaranlähteitä:

Ensimmäisenä sellaisena voidaan pitää Venäjän tai Neuvostoliiton imperiumin palauttamista tavoittelevan poliittisen voiman valtaantumista. Se voi kiihottaa ja tukea Virolle vihailleisiä tahoja ja järjestää jonkinlaisen tekosyyntä perusteella so-

tilaallisen hyökkäyksen, kuten tapahtui vuosina 1939-40.

Viron taloudellinen sidonnaisuus antaa mahdollisuuden taloussaarron voimaansaattamiselle. Se aiheuttaa myös poliittista epävakautta niin paljon, että voimassaolevan hallitusjärjestelmän kukistamista voidaan yrittää.

Idässä jatkuva hajoamisprosessi saattaa aiheuttaa sen, että Virossa sijaitsevat sotilasjoukot eivät enää tottele valtion hallituselimiä ja voivat toimia odottamattomasti Viron hallitusta ja kansaa vastaan.

Järjestäytyneet, kansainvälinen rikollisuus voi tunkeutua Viroon, jolla on vielä heikko puolustuskyky, kuten meidän laitamme on tällä hetkellä. Aseellisten selkkausten tapahtuessa toisten valtioiden välillä voi Viro tahtomattaan joutua sotatoimien temmellyskentäksi.

Kaikki nämä tässä esitetyt uloiset vaarat ovat nykyään tietysti määrin olemassa, sanoi Vare.

Myös sisäisiä vaaratekijöitä

Mutta on myös sisäisiä vaaranlähteitä. Virossa sijaitsevat vieraat sotajoukot kuuluvat epäluotettavalle partnerille. Joukkojen poissiiirtäminen ja siitä käydyt neuvottelut ovat sujuneet hyvin vaivalloisesti, jatkoi Raivo Vare.

Ilmeisenä syynä on itänaapurin viivytelytaktiikka. Se ei halua käsitellä joukkojen poissiiirtämistä kokonaisuena prosessina, vaan yksittäisistä kysymyksistä tinkimisenä. Se yrittää säilyttää sotilaallisia rakenteita näennäisten siviilikohteiden taustalla, yrittää myydä meille kaikenlaista tarpeetonta jne.

Viron itsenäisyyttä vastustaa osa muunkielisestä väestöstä ja heihin vaikutetaan myös ulkoa. Myös poliittisten voimien julkista tai salaista toimintaa voimassaolevan hallitusjärjestelmän kukistamiseksi esiintyy. Vaikean tilanteen aiheuttaisivat myös luonnonmullistukset ja teknologiset katastrofit.

Valtion puolustusvoimiakaan ei voida rakentaa perusteettoman suuriksi, sillä se voisi tuoda mukanaan sekä poliittisen että taloudellisen epäsuhtan, Vare mainitsi

Suotuisaa kehitystä

Kaukaisemmassa tulevaisuudessa Viron valintamahdollisuuksiin vaikuttaa Euroopan ja koko maailman kehitys. Niitten merkitys Virolle on ainakin yhtä suuri kuin itänaapurin tapahtumat.

Viimeaikaiset muutokset Euroopassa ovat vähentäneet Baltian ja siis myös Viron geostrategisen aseman tärkeyttä. Tähän suuntaan ovat vaikuttamassa joukkojen poissiiirtäminen Keski-Euroopasta, tavanomaisten aseiden vähentämissopimus ja mahdollisen vastakkainasettelun siirtyminen Kuolan-Norjanmeren- Islannin- Grönlannin akselille.

Näiden takia Moskovan kiinnostuksen Viroa kohtaan uskoisi heikkenevän. Perinteinen idän ja lännen vastakkaisuus voi siirtyä pohjoisen ja etelän välille. Tällöin Venäjä tarvitsee lännen tukea sitä ympäröivien tasavaltojen ja myös oman 17 miljoonaisen islamilaisväestön painostusta vastaan.

Jos kuitenkin lännen ja idän välinen vastakkainasettelu säilyy, niin Viro tulee pysymään etulinjassa.

JR 9 KILLAN VUOSIJUHLA LAPPEENRANNASSA

Toisen kerran killan toiminnan aikana vietettiin killan vuosijuhlaa Helsingin ulkopuolella. Tällä kertaa Lappeenrannassa Kymen osaston järjestämänä 5. päivänä lokakuuta 1991.

Päivän vietto alkoi seppeleenlaskulla sankarihaudalle, jonka jälkeen filmiesityksin tutustuttiin Lappeenrannan kaupunkiin. Nautittiin makoisat kahvit ja kiitokseksi kaupunkineuvos Jarmo Köhllille luovutettiin kiltamme pöytästandari. Lounas nautittiin Lappeenrannan varuskunnassa, jossa kuultiin majuri Ari Koposen esitys Lappeenrannan taisteluista.

Vuosijuhlissa upseerikerholla juhlaesitelmän piti kenraaliluutnantti Lauri Koho käsitellen Syvärin ylitystä rykmenttimme kaistalla tasan 50 vuotta sitten. Lisäksi Koho käsitteli vuoden 1941 lopussa tapahtunutta Goran taistelua. Siinä hienosti rykmenttimme I pataljoona oli mukana.

Juhlissa esittivät tervehdyksensä varuskunnan päällikkö eversti Pertti Pyötsiä, Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Pekka Ripatti ja kaupungin valtuuston puheenjohtaja Heikki Järvenpää. Päättösanat lausui killan puheenjohtaja luovuttaen Päällystöopistolle Taisteleva JR 9-teoksen.

Seuraavana päivänä tutustuimme Lappeenrannan linnoitukseen ja kävimme teatterissa.

Vuosijuhla retkeilyineen ja iltajuhlineen oli erittäin onnistunut kaikkien noin 70 kiltaveljen ja -sisaren mielestä ja osoitti se myös sen, että kiltamme on yhä voimissaan ja toimivana korkeasta keski-ikästä huolimatta.

Juhlavieraita.

Kenraaliluutnantti Lauri Koho pitämässä juhlaesitelmää.

Kymen osaston puheenjohtaja toivottaa kutsuvieraita tervetulleiksi vuosijuhlaan, kättelyvuorossa rouva Riitta Broman.

SOSIAALI- TOIMESTA PUOLUSTUS- VOIMISSA

Sosiaalikuraattori
Hannu Rossi

Kerrassaan mainiota sosiaalityötä ovat aina tehneet varusmies-temme hyväksi ne lukuisat yksittäiset henkilöt Puolustusvoimissa, sen reservissä ja siviilissä, jotka ovat sosiaalisen turvallisuuden edistämisen merkityksen lisäksi ymmärtäneet niin oivallisesti tämän sosiaalisen toimintansa ja yleisen maanpuolustustyön yhtenevyyden. Näitä henkilöitä kunnioitan enkä tahdo heitä unohtaa vaikka kerronkin tässä ensimmäisessä Korpisoturin puheenvuorossani sosiaalitoimen organisaatiosta Puolustusvoimissa omana aselajinaan.

Puolustusvoimien sosiaalitoiminnan perustaksi ja koordinaattoriksi luotiin vuonna 1973 pääesikunnan erillinen sosiaalitoimisto. Toimisto ei ole tänäkään päivänä mikään paisuneen byrokraatian mallikuva vaan pikeminkin osuva osoitus sosiaalitoimen resurssien niukkuudesta, sillä siellä hoitaa tehtäviään parin konttoristin lisäksi ainoastaan siviilitutkija ja kaksi upseeria.

Sosiaalipäälliköt, heitä on nyttemmin jokaisen sotilasläänin sekä meri- ja ilmavoimien esikunnissa. Uuden maanpuolustusalueorganisaation astuessa v.

1993 voimaan, tulee sosiaalipäälliköitä olemaan vain kolme. Meri- ja ilmavoimien osalta tilanne jää ennalleen. Sosiaalipäälliköt huolehtivat etupäässä tarkastustoimista joukko-osastoissa sekä kantahenkilökunnan viihtyvyydestä. Täten heidän työnsä poikkeaa olennaisesti siitä suorasta sosiaalityöstä, joka on sosiaalikuraattoreiden osalla.

Puolustusvoimissa sosiaalikuraattoreita on tällä hetkellä kahdeksan henkilöä. Heistä viimeisimpänä allekirjoittanut, Pohjois-Karjalan Prikaatin sosiaalikuraattori. Sosiaalikuraattoritoiminta on varsin nuorta. Itse asiassa tätä varsinaista puolustusvoimien virallista, varusmiehiin ja heidän omaisiinsa suuntautuvaa sosiaalityötä on tehty vasta 1980-luvun loppuvuosilta lähtien. Työtä on paljon. Tästä antaa aavistuksen vastaava toiminta Ruotsin puolustusvoimissa. Siellä työskentelee noin 150 sosiaalityöntekijää.

Aurinkoista, sosiaalista
kevättä toivottaen
HANNU ROSSI

Atria®
ruoka on valmis!

Atria®
BALKAN
BALKANROKY

Atria®
Göster
GÖSTERROKY

Atria®
**Takka
lenkki**
BALKANROKY

ITIKKA-LIHAPOLAR

**MONET ASIAT VAATIVAT NOPEUTTA,
HELLYYTTÄ JA HUOLENPITOA.**

**Kuljetusten nopea ja hellävarainen
huolehtija Transpoint**

on Suomen laajin kuljetusjärjestelmä,
joka toimittaa lähetyksenne perille
entistään nopeammin, huolellisemmin
ja ympäristöystävällisemmin.

TRANSPOINT

VARMASTI PERILLE

JOENSUU
Transpoint-myynti, puh. (973) 126 008

KASSULTA KERROTTUA

TULEVAN VARUSMIEHEN NEUVONTA

Pohjois-Karjalan Prikaatin Varusmiestoimikunta on viime aikoina panostanut erityisesti tuleville alokkaille suunnattuun tiedotustoimintaan. Tässä tarkoituksessa varusmiestoimikunta on laatinut "Alokkaan oppaan", jossa kerrotaan varusmiespalvelukseen liittyvistä asioista, ja lähettänyt sen jokaiselle Pohjois-Karjalan prikaatiin tulevalle alokkaalle. Saapumiserille II/91 ja I/92 on lisäksi pidetty varusmiesinfoja ennen palvelukseen astumista.

Saapumiserässä I/92 palvelukseen astuville järjestettiin infotilaisuuksia Kiteellä, Outokummussa, Joensuussa, Nurmeksessa ja Kuopiossa. Tilaisuuksien järjestelyt hoidettiin yhdessä paikallisten nuorisotoimistojen tai reserviupseerikerhojen kanssa. Tulevat varusmiehet ja heidän tyttöystävänsä kutsuttiin tilaisuuksiin Alokkaan oppaan mukana lähetetyllä kirjeellä. Infotilaisuuksien kesto vaihteli tunnista kahteen tuntiin. Varus-

miestoimikunta käsitteli omassa osuudessaan mm. palvelukseen astumista, ensimmäisiä päiviä varuskunnassa, peruskoulutuskauden tapahtumia ja lomajärjestelyitä.

Varusmiestoimikuntaa tilaisuuksissa edustivat varusmiestoimikunnan puheenjohtaja jääkäri Pasi Ihalainen, varapuheenjohtaja jääkäri Vesa Ikonen ja sihteeri jääkäri Olli Tiilikainen. Pohjois-Karjalan Prikaatin sosiaalikirjuri Hannu Rossi kertoi omassa puheenvuorossaan varusmiesten sosiaalasioista. Myös paikallisilla järjestäjillä oli yleensä oma osuutensa, jonka sisältö vaihteli eri paikkakunnilla.

Tilaisuuksiin saapuneiden lukumäärä vaihteli kahdenkymmenen molemmin puolin ja monet tulevista varusmiehistä olivat saapuneet tilaisuuksiin yhdessä tyttöystävänsä kanssa.

VARUSKUNNAN URHEILU- UUTISIA

Vuodenvaihteen tienoilla varusmiestoimikunta järjesti Kontiorannassa sählyturnauksen. Kahtena eri turnauksena joulun- ja uuden vuoden päivänä pelatun kilpailun yhteenlasketuissa tuloksissa voiton vei Jääkärikomppania, Esikuntakomppania tuli toiseksi ja Pioneerikomppania oli kolmas. Turnaus onnistui järjestelyiltään hyvin ja mukana oli runsaasti innostuneita pelaajia ja kannatusjoukkoja.

VMTK-talvipäivät Onttolassa

Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiestoimikunta osallistui 3.3. pidetyille varusmiestoimikuntien talvipäiville Onttolassa. Urheiluhenkiseen tapahtumaan ottivat osaa Kontiorannan, Ylämyllyn, Rissalan ja Onttolan kaukalopallo ja kisajoukkueet.

Sää ei suosinut kaukalopalloa, sillä kaukalo lainehti vettä ja jää oli aika pehmeää. Tämä ei kuiten-

kaan pelien vauhdikkuutta vähentänyt.

Tiukkojen otteluiden jälkeen voittajaksi selviytyi Onttolan joukkue. Kaukalopallojoukkueiden kanssa samanaikaisesti kamppailivat myös kisajoukkueet. Kisajoukkueiden välinen paremmuus ratkesi vasta monen tiukan osakilpailun jälkeen. Osakilpailulajeina olivat mm. ahkion veto, nuotion teko, sumopaini, ampumajuoksu, telamiina-curling, pukeutuminen ja tietokilpailu.

Voittajajoukkueet palkittiin mitaleilla Onttolan rajasotilas-kodissa. Järjestelyiltään VMTK-talvipäivät onnistuivat erittäin hyvin. Seuraavat VMTK-päivät järjestetään Rissalassa.

TULOKSET:

<i>kaukalopallo</i>	<i>kisajoukkue</i>
1. Onttola	1. Onttola
2. Rissala	2. Kontioranta
3. Ylämylly	3. Ylämylly
4. Kontioranta	4. Rissala

MANNERHEIMIN MUISTO ELÄÄ

**Itsenäisyystaistelijan
elämäntyö esillä
sotilaskodissamme**

Suomen itsenäisyyden 75. juhluvuonna voi tuskin ajatella sopivampaa historian henkilöä näyttelyn aiheeksi kuin on Suomen Marsalkka Carl Gustaf Emil Mannerheim (1867-1951). Pohjois-Karjalan Prikaatin väelle tarjoutui mainio tilaisuus tutustua Mannerheimin elämäntyöhön, kun Kontiorannan ja Ylämyllyn sotilaskodit saivat tiloihinsa Maija-Liisa Nikkasan kokoaman Marsalkka Mannerheimin kuoleman neljäkymmenvuotis-muistojuhlanäyttely.

Näyttely on lähtenyt liikkeelle Helsingin Tuomiokirkon kryptalta runsas vuosi sitten. Sen on nähnyt jo noin 50000 ihmistä kymmenillä eri paikkakunnilla. Näyttely on erinomainen esimerkki siitä, miten historian merkkihenkilö voidaan tuoda tämän päivän keskelle. Lopputuloksesta näkee, ettei yhden naisen työryhmä kirjastonhoitaja maisteri Nikkanen ole säästellyt aikaa, rahaa ja vaivaa kootessaan otteita Mannerheimin elämästä ja sen yhteyksistä kansamme kohtaloihin. Näyttelystä välittyvä kokoajan aito kiinnostus ja ihailu Marskia kohtaan. Siksi ei ole yllättävää, että moni 90-luvun jääkäri tutki niitä toistasataa kirjaa, jotka kertovat Mannerheimin elämästä, sekä niitä lehtikir-

joituksia ja valokuvia, jotka välittivät katsojalle kansakunnan surun suurmiehen kuoleman hetkellä.

Mannerheim on kiistatta Suomen itsenäisyyden saavuttamisen ja sen turvaamisen suurmies: hän johti Suomen vapaustaistelua irti Venäjästä vuonna 1918, hän johdatti nuoren tasavallan länsimaisen demokratian tielle vuonna 1919, ja hän ohjasi sen vapaana kansana maailmanpalon läpi rauhaan vuonna 1944. Eikä Mannerheim ollut vain sotilas ja valtiomies. Hän oli myös tutkimusmatkailija ja humanisti. Hänen muistonsa on säilynyt läpi sotien jälkeisen itsesensuurin kauden. Nykyisessä maailmantilanteessa se on kokenut uuden tulemisen, kun suomalaiset jälleen puhuvat avoimesti menneisyydestään ja näkevät entistäkin selvemmin Suomen 75-vuotisen itsenäisyyden arvon.

Mannerheimin sotilas- ja valtiomiesura alkoi tsaarin Venäjällä, jonka palveluksessa hän suoritti mm. tutkimusmatkan Aasian halki. Retki ei ollut vain vakoiluretki, vaan se tuotti myös kielitieteellisiä, antropologisia ja kansatieteellisiä tutkimustuloksia. Venäjällä Mannerheim oli oppinut, mitä sota on, sillä Japanin sodassa ja ensimmäisessä maail-

mansodassa hän taisteli keisarillisessa armeijassa. Ulkomailla liikkeessään hän oli lisäksi saavuttanut ainutlaatuisen tietämyksen ja luonut laajan suhteiden verkoston. Kaikki tämä kokemus tuli hyödyttämään Suomen nuorta tasavaltaa.

Suomeen Mannerheim palasi suoraan Karpaattien rintamalta sen jälkeen, kun loka-marraskuun 1917 bolshevikkikaappaus oli syössyt Venäjän maan vallankumoukselliseen anarkiaan. Kotimaakin oli sekasortoisessa tilassa, sillä maassa oli kolme valtiovallasta riippumatonta aseellista ryhmittymää: kuriton venäläinen sotaväki, valkoiset suojeluskunnat ja punaiset työväen kaartit. Kuten nyt Baltiassa, miehittäjä oli haluton kotiuttamaan joukkojaan.

Suomen hallituksen pyynnöstä Mannerheim asettui suojeluskuntien johtoon ja matkusti Pohjanmaalle. Suomen vapausota käynnistyi 28.1.1918, kun suojeluskunnat alkoivat riisua venäläisiä aseista. Selkkaus laajeni veriseksi sisällissodaksi, kun Helsingissä puhkesi samaan aikaan punakapina. Valkoinen armeija riisui sodan aikana venäläiset aseista ja kukisti kapinan. 16. toukokuuta 1918 Mannerheim saattoi voitonparaatissa to-

deta: "Maamme on vapaa... Suomen kansa on pudistanut päältäään satavuotiset kahleet ja seisoo valmiina ottamaan sen paikan, joka sille kuuluu."

Mannerheim luopui touku-kuussa 1918 armeijan ylipäällikkyydestä, mutta saman vuoden lopulla häntä tarvittiin Suomen valtionhoitajaksi. Virassaan hän loi pohjan hyvälle suhteille länteen ja allekirjoitti edelleen voimassa olevan vuoden 1919 hallitusmuodon. Vuonna 1919 Mannerheim vetäytyi yksityishenkilöksi ja keskittyi Mannerheimin Lastensuojeluliiton toiminnan käynnistämiseen sekä Suomen Punaisen Ristin toimintaan. Hän pyrki parantamaan vapaussodan haavoja työväenluokan vähäosaisille suunnatulla avustustoiminnalla. Talvisotaan mennessä vuoden 1918 kaunat olikin jo unohdettu. Enää ei ollut valkoisia ja punaisia. Oli yksi yhtenäinen kansa, jonka armeija torjui itäisen invaasion. Ylipäällikkönään armeijalla oli Mannerheim.

Puolustusvoimain lippujuhlapäivänä 4. kesäkuuta marsimme Marsalkka Mannerheimin syntymän 125-vuotisjuhlapäivänä.

TEKSTI: JÄÄK IHALAINEN PT
KUVA: ANJA EKBERG

SOTKUN SUUNNASTA SOTILASKODIN HOITAJAN OHI ON -PÄIVÄ

Oli pelkkä sattuma, että Kontiorannan sotilaskodinhoitaja Terttu Koposen kotiuttamispäivä oli sama kuin varusmiehillä ja että päivä oli Jaakkiman päivä. Tulevathan Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksen perinteet rajan takaa Jaakkiman Sotilaskotiyhdistyksestä, Huuhanmäestä.

Päivä oli aurinkoinen, kun Prikaatin auto starttasi päiväksi värvätyn adjuntantin kera noutamaan Terttua hänen kotiuttamispäivänsä kahvitilaisuuteen, joka oli järjestetty sotilaskotiin. Kunniakuja lumipukuisten varusmiesten muodostamana odotti päivän juhlijaa. Fanfaarien säestyksellä ja kukitettuna asteli Terttu adjuntanttinsa saattamana kohti kahvipöytää, jolloin sieltä sisarkuoro kajautti Satu-Marja-puheenjohtajan kirjoittaman serenadin Tertulle. Kuusisäkeisestä laulusta seuraavana kaksi ensimmäistä säettä, joista käy selvälle Tertun pitkä sotilaskotityötaival:

*Sotilaskodin sielu
Terttu ollut on
ja pitkän päivän tehnyt
on sisar verraton.
Ontolan suojis alkanut
ja Ylämyllyltä jatkanut
tää Terttu Koponen
tää Terttu Koponen.*

*Sieltä siirtyi itään
alas Immolaan
Imatralla viihtyi
noin kuusi vuotta vaan.
Kesällä seitsemänkymmentä
sai Kontioranta suojiinsa
tään Terttu Koposen
sisaren rautaisen.*

Reserviläinen Terttu Koponen Ohi-on n 7035 aamua lakissaan.

Johtotroikka eron hetkellä.

Henkilökunnan painettua Tertun kutreille ohi-on-lakin siirryttiin kahvipöytään, jossa kahvikupposten lomassa oli muiden puheiden ja lahjojen vuoro. Niistä mainittakoon Sotilaskotiyhdistys, Pohjois-Karjalan Prikaati, Varusmiestoimikunta ja varusmiespapin laulesitys, kenttärovastin puhe ja seniorisisarien muistelot. Viime mainitun oli Kalevalatyylisesti kirjoittanut Tertun taloon tulo aikana puheenjohtajana toiminut Martta Koskinen. Runossa ihmeteltiin mm: "Miten joutuin juoksee aika, siivekäs se on kuin taika!"

Ja Martan vaaliman senioriryhmän puolesta:

*"Seniorisiskot tässä
rivissä on kärkkymässä
varovasti ehdottelee
viehkeästi viekottelee
että jospa Terttu-kulta
aikaa liikenisi Sulta
tulla mukaan joukkoon
tummaan
sukkakomppaniaan
kummaan
vaikket ikäehtoo täytä
etkä seniorilta näytä!"*

Tertun lakkiin oli kirjoitettu: Ohi-on n. 7035 aamua. Joten jo Kontiorannassakin on tullut asteltua melkoisesti. Ei ihme, että "vain polvistaan on jumissa", kuten laulussa todettiin.

Hyviä reserviläispäiviä Tertulle - toivottavasti sotilaskodissa tavataan.

ANJA EKBERG

Jääkärin morsian - VIHREÄ SISAR

Kontiorannan vihreät sisaret viettivät tammikuista sisariltaa Joensuun teatterissa seuraten iki-ihanaa laulunäytelmää Jääkärin Morsian. Iltaa juhlisti ohjaaja Seppo-Ilmari Siitosen ja koreografi Tarja Kankaisen tapaaminen ja selostus esityksen syntyvaiheista.

Eversti Raimo Savolahti johdatteli sisarjoukon jääkäritunnelmaan kuvaellen jääkäriliikkeen alkuaikoja. Juhlatunnelman huipensi teatterin lämpiössä soittokunnan meille soittama Sotilaspoika, joka on sotilaskotisarien kunniamarssi.

Näytelmä saattoi alkaa.

Vihreät sisaret kiittivät kukittamalla jokaisen soittajan.

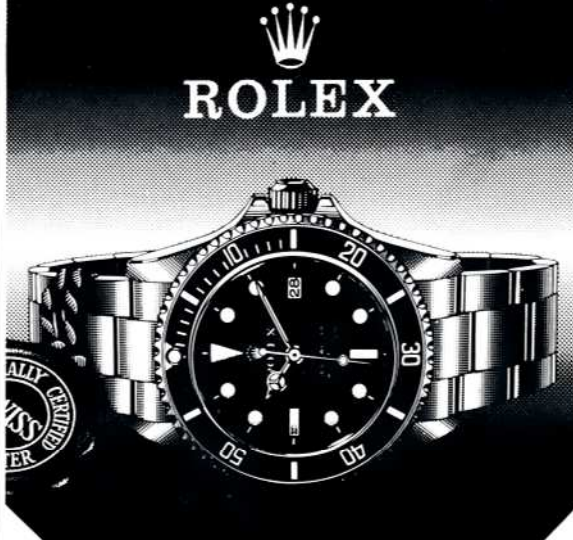
TEKSTI: SATU-MARJA PULKKINEN
KUVAT: ANJA EKBERG

Joensuun teatterin lavalla esiintyviä tuttuja soittajapoikia.

Kontiorannan vihreät sisaret kuulemassa kunniamarssiaan. Yllätyksestä kiitos eversti Savolahdelle ja soittajille.

ROLEX

SILTAK. 14 TERÄSKULMA JOENSUU

JOENKULTA

puh. (973) 212 11

UUSI PANASONIC KX-T9000 JOHDOTON TASKUPUHELIN.

2.995,-

Tule ja kokeile uutuutta meillä!

Joensuun Puhelinlaitos

Muuntamontie 6, Suvantokatu 8

Puh. 1601

SPORTTISETTI

OLTERMANNI-HIIHTO

47. Oltermannin hiihdon voitosta kilpailtiin tänä vuonna Pieksämäen ympäristössä 29.-30. tammikuuta. Kilpailukeskuksena oli Partaharjun hieno leirikeskus.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkue pystyi kamppailemaan suhteellisen tasavahvasti kärkisijoista Savon Prikaatin ja Karjalan Prikaatin vahvojen joukkueiden kanssa. Voiton kilpailussa vei kuitenkin hieman yllättäen Päälystöopiston joukkue, jossa oli useita maan edustustason hiihtäjiä.

Oltermannin hiihdossa 2. osuutta hiihtivät alikersantti Jarmo Laamanen (oik) ja alikersantti Sami Rätty.

Tulokset

1. Päälystöopisto 8.08
2. Karjalan Prikaati 8.11
3. Savon Prikaati 8.13
4. Pohjois-Karjalan Prikaati 8.21
(ylil Jouni Nykänen, alik Sami Rätty, yliv Pertti Kettunen, alik Toni Kukkonen, upskok Mikko Saarelainen, alik Tomi Surakka, upskok Keijo Kurki, alik Petri Ronkainen, alik Jarmo Laamanen, opp Joel Jäntti, alik Tuomas Törrönen, opp Akseli Ahtiainen, alik Juha Ratinen, yliv Jukka Päivinen)

TULOSPÖRSSI Prikaatin mestaruuskilpailut

Ilma-asekilpailut

Henkilökunta, 60 ls, ilmakivääri
1. vääp Ari Eskelinen PionK 571
2. ylil Petri Myller JK 566
3. ltn Veijo Wälkky KulJK 554

Henkilökunta, 60 ls, ilmapistooli
1. vääp Pasi Koivunen KulJK 553
2. ltn Veijo Wälkky KulJK 530
3. ylil Petri Myller JK 505

Varusmiehet, 40 ls, ilmakivääri
1. jääk Janne Hyvärinen SissiK 314
2. opp Harri Jääskeläinen AuK 305
3. opp Matti Häyrynen AuK 303

Maastohiihto

Varusmiehet, 5 km
1. alik Petri Ronkainen PionK 16.53
2. alik Tuomas Törrönen JK 17.37
3. opp Akseli Ahtiainen AuK 18.25

Henkilökunta, yleinen, 5 km
1. yliv Jukka Päivinen PrE 15.11
2. vääp Pertti Kettunen PstK 15.55
3. ylil Jouni Nykänen PstK 16.01

Henkilökunta, 35 v, 5 km
1. v-ylil Arto Nupponen JK 18.12
2. sotmest Heikki Rosenius PrE 19.35

Henkilökunta, 40 v, 5 km
1. ltn Veijo Wälkky KulJK 22.11

Ampumahiihto

Henkilökunta, yleinen, 10 km
1. yliv Jukka Päivinen PrE 30.37 (0+0)
2. vääp Pertti Kettunen PstK 34.59 (1+1)
3. ylil Jouni Nykänen PstK 39.47 (3+3)

Henkilökunta, 35 v
1. sotmest Heikki Rosenius PrE 41.33 (1+1)
2. yliv Tor Kosonen PionK 51.56 (4+2)
3. kapt Markku Riikonen PrE 72.59 (4+4)

Henkilökunta, 40 v
1. ltn Veijo Wälkky KulJK 47.31 (1+1)

Henkilökunta, 45 v
1. maj Risto Orpana JoePE 42.25 (3+2)

Varusmiehet, 10 km
1. opp Pasi Saastamoinen AuK 37.15 (2+2)
2. upskok Mikko Saarelainen JK 38.43 (1+3)
3. alik Tuomas Törrönen JK 39.48 (1+3)

Partiohiihto

1. Kranaatinheitinkomppania II 1.13.08 (9)
vääp Jukka Ryyänen
alikä Jukka Reijonen
jäkäk Jouni Varis
jäkäk Pekka Jeskanen

2. Jääkärikomppania II 1.13.46 (15)
ylil Markku Vääänen
kers Sami Huovilainen
jäkäk Sampo Sainio
jäkäk Jukka Hämäläinen

3. Pioneerikomppania 1.14.40 (12)
vänr Kimmo Oinonen
alikä Petri Ronkainen
pion Kari Toivonen
pion Janne Hiltunen

Yksikkömestaruus
Jääkärikomppania

KOLMEN SOTILASLÄÄNIN, ILMAVOIMIEN, PÄÄLLYSTÖLIITON JA SOTILASAMMATTILIITON HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Kontiorannassa järjestettiin mittava hiihtourheilutapahtuma 4.-7.2.1992. Samoissa kilpailuissa ratkaistiin kolmen sotilasläänin, ilmavoimien, Päällystöliiton ja Sotilasammattiliiton mestaruudet.

Järjestelyiltään kilpailut onnistuivat erittäin hyvin; Pohjois-Karjalan Prikaatin kilpailuorganisaation ja yhdistyksien välinen yhteistyö loi erittäin hyvät puitteet kilpailujen onnistumiselle. Myös kilpailujen urheilullinen taso nousi hyväksi.

YLIVÄÄPELI
JUKKA PÄIVINEN

Tuloksia

Maastohiihto, 45 v, 10 km

1. v-vääp Olavi Harjula JyvSpE 33.18
 5. maj Risto Orpana PKarPr 34.14
 7. yliv Lauri Mikkonen PKarPr 35.10
- Maastohiihto, varusmiehet, 15 km
1. vm Timo Huhtala KSVP 42.28
 2. alik Tomi Surakka PKarPr 43.19
 3. alik Sami Rätty PKarPr 43.52
 4. alik Toni Kukkonen PKarPr 44.53

Ampumahiihto, yleinen, 20 km

1. vääp Jorma Sompinmäki KSPionP 1.05.27 (3)
2. v-kers Jari Ahonen AseV9 1.10.18 (8)
3. yliv Jukka Päivinen PKarPr 1.17.48 (5)

Ampumahiihto, varusmiehet, 15 km

1. alik Mikko Hölsä VaaRPsto 52.01 (3)
2. alik Mikko Peltonen VaaRPsto 55.47 (2)
3. alik Janne Pättikangas VaaRPsto 57.31 (1)
4. opp Pasi Saastamoinen PKarPr 59.53 (8)

Partiohiihto

1. Pohjois-Karjalan Prikaati I 1.38.10 (6)
yliv Jouni Nykänen
yliv Pertti Kettunen
upskok Mikko Saarelainen
aliv Jarmo Laamanen

2. Pohjois-Karjalan Prikaati II 1.46.31 (12)
kapt Risto Vairinen
yliv Jukka Päivinen
aliv Juha Ratinen
opp Pasi Saastamoinen

3. Keski-Suomen Viestipataljoona 1.48.13 (12)

Varusmiesten 3 x 10 km:n viestihiihto

1. Pohjois-Karjalan Prikaati 1.32.50
aliv Tomi Surakka
aliv Sami Rätty
aliv Toni Kukkonen

PUOLUSTUSVOIMIEN HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Puolustusvoimien hiihtomestaruuskilpailut järjestettiin toistamiseen Kontiorannassa 9.-12.3.1992. Pohjois-Karjalan Prikaati sijoittui yleismestaruuspisteissä seitsemänneksi; joukko-osasto ei saanut kilpailuista yhtään mitalia, mutta kuitenkin useita hyviä sijoituksia.

Lähimmäksi mitalia pääsi varusmiesten viestijoukkue; joukkueen ankkuri alikersantti Toni Kukkonen joutui vasta loppusuoralla antamaan periksi Karjalan Prikaatin pronssijoukkueen ankkurille alikersantti Jari Huuhkalle. Pohjois-Karjalan neljänneksi sijoittuneessa viestijoukkueessa ensimmäisen osuuden hiihti alikersantti Tomi Surakka ja toisen osuuden alikersantti Sami Rätty. Samat hiihtäjät sijoittuivat SM-viestissä myös neljänneksi Joensuun Hiihtoveikkojen joukkueessa. Varusmiesten ampumahiihdossa upseerikokelas Mikko Saarelainen sijoittui yhdeksänneksi, hänelle 18 sekuntia hävisi oppilas Pasi Saastamoinen, joka ilman loppumatkan radalta harhautumista olisi sijoittunut muutamaa sijaa paremmin. Varusmiesten maastohiihdossa hyvään suoritukseen ylsi alikersantti Toni Kukkonen sijoittuen kymmenenneksi todella kovatasoisessa kilpailussa. Pohjois-Karjalan Prikaatin partio epäonnistui ammunnessa perusteellisesti ja sijoitus oli todella vaatimaton 28.

Reserviläiset osallistuivat puolustusvoimien hiihtomestaruuskilpailuihin partiohiihdon B-sarjaan ensimmäistä kertaa. Kolmanneksi sijoittunut Pohjois-Karjalan reserviläispiirin partio: Jari Kauppinen (vas), Olli Laatikainen, Taisto Väänänen ja Jarmo Riski.

PALOAUKEAN MAAILMAN- MESTARI

Ylämyllyllä sijaitsevan Joensuun Pataljoonan pataljoonanupseeri, majuri Risto Orpala on hallitseva suunnistuksen maailmanmestari. Tammikuussa Australian Tasmaaniassa käydyssä kamppailussa hän päihitti lähes 200 kilpailijansa vieden voiton sarjassa H 45.

Maailmanmestari mallia 1992, majuri Risto Orpala.

Tuloksia

Maastohiihto, varusmiehet, 15 km
1. alik Marko Kinnunen UrhK 35.15
2. jääk Mats Spets PohPr 36.12
3. alik Lasse Pylväs KaiPr 36.18
10. alik Toni Kukkonen PKarPr 37.07
16. alik Tomi Surakka PKarPr 37.43

Varusmiesten maastohiihdon joukkuekilpailu
1. PohPr 110 pist
2. KarPr 62 pist
3. PKarPr 59 pist

Ampumahiihto, varusmiehet, 15 km
1. alik Mika Hakala UrhK 51.56 (5),
2. uo Jussi Annala UrhK 52.14 (5),
3. alik Anssi Kamppinen KarPr 53.01

(3), 9. upskok Mikko Saarelainen PKarPr 56.08 (4), 11. opp Pasi Saastamoinen PKarPr 56.26 (5)

Varusmiesten 3 x 10 km viesti
1. Urheilukoulu 1.25.09
2. Pohjan Prikaati 1.25.44
3. Karjalan Prikaati 1.26.59
4. Pohjois-Karjalan Prikaati 1.27.01
alikä Tomi Surakka
alikä Sami Rätty
alikä Toni Kukkonen

Hiihtomestaruuskilpailujen yleismestaruuskilpailu
1. Kainuun Rajavartiosto 323 pist
2. Karjalan Prikaati 284 pist
3. Pohjan Prikaati 257 pist
7. Pohjois-Karjalan Prikaati 187 pist

Puolustusvoimien hiihtomestaruuskilpailuissa varusmiesten 3x10 km:n viestissä neljänneksi sijoittunut joukkue: alikersantit Tomi Surakka (vas), Sami Rätty ja Toni Kukkonen.

Siviilissä Asikkalan Raikasta edustava majuri Orpala voitti viime syksynä sarjansa Suomen mestaruuden, jolloin hänellä heräsi halu testata suunnistusvauhtiensa MM-tasolla.

Loppukilpailussa suunnisti 80 parasta suunnistajaa, jotka karsittiin kahden alkukilpailun perusteella. Suomalainen suunnistus oli Orpala sarjassa loistavasti edustettuna, sillä Timo Peltola sijoittui toiseksi.

Majuri Risto Orpala hallitsee suunnistuksen lisäksi myös hiihto- ja ampumasuunnistuksen. Suomenmestaruusmitaleita hänelle on kertynyt noin 30, joista kymmenen on kultaista. Suurelle yleisölle tuntemattomammassa ampumasuunnistuksessa hän on voittanut kolme pohjoismaista mestaruutta. Maailmanmestaruus suunnistuksessa oli jo toinen, sillä hän on juossut voittoa joukkueessa sotilaitten maailmanmestaruuskilpailuissa. Keski-Euroopan suunnistusviikoilta on kertynyt useita hyviä sijoituksia.

Kilpailujen ohella Risto toimii valvojana Suomessa järjestettävissä kansainvälisissä sotilas-suunnistuskilpailuissa ja puolustusvoimien omissa suunnistusmestaruuskilpailuissa. Valvojana hän ohjaa ratamestareita kansainvälisempiin maastoalintoihin. Ulkomailla radat ovat nopeita, jolloin suomalaisten vauhti ei useinkaan riitä terävimpään kärkeen.

Suunnistusta hyvänä harrastuksena pitävä majuri Orpala varoittaa iltarastien asettajia liian vaikeista rastipisteistä. Onnistumisen ilon kadotessa liian vaikeassa maastossa häviävät harrastajat lajin parista.

Kilpailumatkaan Risto yhdisti myöskin lomailun. Pysähdykset Los Angelesissa, Havaijilla ja Bangkokissa värittivät osaltaan teini-ikäisen poikansa kanssa matkustaneen maailmanmestarin menestyksellistä kilpailumatkaa.

TEKSTI JA KUVA
TENHO ILVONEN

VIERAILU VÄRMLANNIN RYKMENTTIIN

Värmlannin rykmentin komentajan eversti Dan Snällin aloitteesta vierailivat prikaatin edustajina eversti Pekka Ripatti, everstiluutnantti Hannu Koskinen ja kapteeni Jari Enberg Karlstadissa joulukuussa.

Tarkoituksena on käynnistää joukko-osastojen välinen yhteistoiminta, joka sisältää vierailuja kouluttajavaihtoa ja kilpailuja.

Jo toukokuussa osallistuvat majuri Orpana ja ylivääpeli Mikkonen sikäläisen sotilasalueen suunnistuskilpailuihin ja kesällä kaksi ruotsalaista upseeria tutustuu viikon aikana kranaatinheitinmiestemme mukana kranaatinheitinleirille Rovajärvelle. Ruotsalainen delegaatio vierailee prikaatissa valan yhteydessä syksyllä.

Värmlanti sijaitsee itäisessä Ruotsissa Norjan rajamaakuntana. Maakunta on tunnettu suomalaismetsästään, jonne suomalaisia siirtolaisia muutti suurin joukoin 1570 - 1700 lähinnä Savosta Rautalammin alueelta. Maakunta oli metsäinen, eikä juurikaan maastoltaan eronnut totutusta. Elämä oli helppo aloittaa ja maanviljely käynnistettiin kaskenpoltolla. Suoma-

Ammattimiehiä työnsä ääressä. Käsittelyssä panssaritorjuntaohjus BILL.

laiset ovat viihtyneet Värmlannissa ja sanotaan, että joka kolmannella värmlantilaisella on suomalaiset sukujuuret. Isäntämme eversti Snäll puhuu sujuvaa suomea.

Matkalla tutustuimme Värmlannin rykmentin toimintaan, sen koulutukseen ja toimintaresursseihin aina materiaalin varastointijärjestelyjä myöten.

Rykmentin oma museo teki vaikutuksen täydellisyydellään. Talvisotaamme käsittelevä osasto oli kuin konsanaan suomalaisesta museosta. Saimme myös annoksen Värmlannin kulttuurista ja historiasta.

Isäntiemme vaivannäkö ja vieraanvaraisuus oli vertaansa vailla. Uskomme, että tämä yhteistyö Pohjanlahden yli avartaa käsityksiä ja on hyödyksi molemmille osapuolille koulutuksellisesti, kulttuurillisessa ja urheilullisessa mielessä.

EVERSTILUUTNANTTI
HANNU KOSKINEN

Maastoon saimme erinomaiset maastovarusteet. Oikealta Ripatti, Koskinen, Enberg.

Illatilaisuudessa ojennettiin muistoesineitä. Keskellä Värmlannin Rykmentin komentaja eversti Dan Snäll.

VARPA-TYÖRYHMÄ VIERAILULLA

Varpa-työryhmä tutustui varapuheenjohtajansa puolustusasiainneuvos Ilkka Puukan johdolla Pohjois-Karjalan Prikaatiin ja sen koulutusolosuhteisiin tammikuussa.

Prikaatin komentaja esitteli Varpa-työryhmälle PKarPr:n koulutus-olosuhteita. Kuvassa vas eversti Pekka Ripatti sekä työryhmän jäseniä eturivissä oikealta everstiluutnantti Antti Numminen, eversti Seppo Tanskanen, puolustusasiainneuvos Ilkka Puukka, sosiaalikirjuri Hannu Rossi ja everstiluutnantti Hanno Strang.

VARPA on puolustusministeriön asettama työryhmä, jonka tehtävänä on laatia ehdotus varusmiespalveluksen kehittämissuunnitelmaksi. Työryhmän johtajana toimii lääketieteen ja kirurgian tohtori Heimo Langinvainio ja siinä on mukana myös varusmiesten edustus.

Ministeri Elisabet Rehnin mukaan kysymyksessä ei ole pelkästään koulutusmenetelmien tutkiminen vaan työryhmän tehtävänä on saada aikaan esitys myös koulutuksen uudesta sisällöstä. Niinpä työryhmän tehtävänä on pohtia sotilasaiheiden lisäksi sekä kriisivalmiuteen että kansaliskasvatukseen liittyvät aihepiirit kuten esimerkiksi ympäristönsuojelu, turvallisuuspolitiikkamme opettaminen sekä miksi meillä tarvitaan puolustusvoimia.

Työryhmä on todenut, että kansalaiset ovat olleet kiinnos-

tuneita varusmiespalveluksen kehittämisestä. Tästä syystä VARPA on perustanut kansalaisille tarkoitettua postilaatikon, johon asiasta kiinnostuneet voivat lähettää ideoita ja mielipiteitä. Postilaatikon osoite on VARPA-työryhmä, Pääesikunnan koulutusosasto, PL 919, 00101 HELSINKI.

Varpa-työryhmä toivoo esityksiä ja ideoita mm seuraavista asiakokonaisuuksista:

- varusmiespalveluksen sopeuttaminen muuttuvan yhteiskunnan kehyksiin
- siviilikoulutusjärjestelmän kehittämisen huomioon ottaminen varusmieskoulutuksessa
- varusmiespalveluksen sisältö ja palvelusolosuhteet
- varusmiespalveluksen tehokkuuden ja motivaation kehittäminen

Tietää matoista.
Tietää kaakeleista.
Tietää parketeista.
Tietää maaleista.
Tietää tapeteista.
Tietää keittiökalusteista.
Tietää liimoista.
Tietää kumista.
Tietää muovista.
Tietää jalkineista.

ehari
JOENSUU VARKAUS
SAVONLINNA

IN MEMORIAM

MIKKO TAPANI NIEMINEN
s. 02.08.1972, k. 16.02.1992

Helmikuun 16:na päivänä kantautui aliupseerikouluun surullinen uutinen. Ystävämme ja palvelustoverimme Mikko Tapani Nieminen oli menehtynyt kohtalokkaassa onnettomuudessa Konneveden jäärata-ajoissa. Ensi järkytyksestä selvittyämme nousi mieliimme kysymys: Miksi? Oli tapahtunut jotain sellaista mitä kukaan ei tahtonut uskoa todeksi.

Ennen palvelukseen astumistaan Mikko opiskeli ravintolakokiksi, sillä hän halusi seurata isänsä viitoittamaa tietä ravintola-alalle. Niinpä palveluksen suuntautuminen talousaliupseerikouluun oli hänelle aivan luonnollinen tavoite. Tinkimättömällä ja mallikkaalla palveluksellaan hän saavutti osatavoitteensa: hänet komennettiin Ylämyllylle PKarPr:n aliupseerikouluun, josta olisi sitten mahdollisuus siirtyä Lahteen Talousaliupseerikouluun. Näin ei ollut kuitenkaan määrä tapahtua. Oppilas Nieminen otettiin pois keskuudestamme "vain" 19 vuoden iässä.

Nuoreksi mieheksi Oppilas Nieminen ennätti nähdä ja kokea paljon. Jo 10-vuotiaana alkanut moottoriturheiluharrastus kasvatti häntä sosiaalisesti ja avoimeksi, muut alati huomioonottavaksi yksilöksi. Perheensä ja harrastustensa parissa Mikko varttui nuoreksi aikuiseksi. Niinpä viime joulukuussa hän kihlasi tyttöystävänsä ja yhdessä he alkoivat suunnitella elämää eteenpäin.

Mikolla oli paljon ystäviä ympärillään. Hän oli aina iloinen ja luonteeltaan eläväinen nuorukainen. Hänen elämänmyönteisyytensä, positiivinen suhtautumisensa palvelukseen ja velvollisuuksiin kannusti myös meitä varusmiesystäviä ja -tovereita jaksamaan eteenpäin ja lisäämään yritystä silloin, kun oli raskasta ja uuvuttavaa. Tällaisena me hänet tunsimme.

Nyt Mikko on poissa, mutta ystävytemme säilyy ikuisesti, muistoissamme.

I/1992

AUK

kurssi 4

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Kapteeni
Markku Riikonen
Koulun johtaja
(21.2.1992 asti)

Luutnantti
Osmo Kurtti
Koulun vääpeli

Yliluutnantti
Juhani Sihvonen
Koulun johtajan sij.
(22.2.1992 alkaen)

Yliluutnantti
Tapio Saarelainen
Kiväärilinja

Yliluutnantti
Antti Teräväinen
Krh-linja

Luutnantti
Vesa Happonen
Pst-linja

Luutnantti
Matti Hirvonen
Pst-linja

Luutnantti
Kosti Kinnunen
Kiväärilinja

Luutnantti
Risto Kontkanen
Sissilinja

Luutnantti
Kari Paldanius
Krh-linja

Ylivääpeli
Teuvo Nygren
Kiväärilinja

APUKOULUTTAJAT JA KIRJURI

Yläriivi vas: Jääkäri Pölönen Janne, kirjuri
Kersantti Kaipainen Esko, kiväärilinja
Kersantti Puumalainen Timo, sissilinja
Kersantti Hukkanen Kari, kranaatinheitinlinja
Kersantti Mönkkönen Kai, panssarintorjuntalinja
Kersantti Räsänen Marko, kiväärilinja
Kersantti Kinnunen Jorma, kiväärilinja
Jääkäri Pesonen Juha, kirjuri
Alariivi vas: Kokelas Karjalainen Markus, sissilinja
Kokelas Koivumaa Jani, kiväärilinja
Kokelas Karjula Niko, panssarintorjuntalinja
Kokelas Purhonen Mika, kranaatinheitinlinja
Kokelas Räsänen Harri, kiväärilinja

Kersantti
Jari Leppänen
Krh-linja

Kersantti
Tero Penttinen
Kiväärilinja

KOULUN JOHTAJAN KATSAUS

Perusyksikössä koulutustuloksien saavuttamisesta kantavat vastuun kantahenkilökunta ja ammattitaitoiset varusmiesjohtajat. Päivittäisten koulutustapahtumien läpivienti, joukon motivointi, innostaminen ja virheiden korjaaminen kuuluvat perusyksikön arkipäivään.

Välinpitämättömyys, ammattitaidottomuus ja alaisten taitamaton käsittely takaavat varman epäonnistumisen. Vastuuta ei voi väistää eikä siirtää.

Te kurssi 4:n oppilaat tiedätte mitä on vastuuntunto, menestyminen ja sen myötä syntyvä onnistumisen ilon jakaminen. Vieköö samaa viestiä uudelle saapumiserialle, jotka vilpittömän tiedonjanoisina odottavat Teiltä rautaisen ammattilaisen ohjausta ja opastusta.

Muistakaa sotilasvalanne velvoite, vaalikaa sitä. Arvostakaa itseänne sotilaana ja kouluttajana, antakaa arvo toisillenne ja erityisesti alaisillenne. Olkaa kanssaihmisillenne rehellisiä ja suoraselkäisiä Karjalan Jääkäreitä. Vain aito aseveljeys yhdistää!

KAPTEENI MARKKU RIIKONEN

KOULUN KURAATTORI

Oppilaat. Kurssi 4 sai poikkeuksellisen paljon suorittaa maastoharjoituksia, joten oppilaskuntatyölle jäi varsin vähän aikaa.

Huolimatta maastoharjoituksista, oppilaskunta saavutti tavoitteensa erinomaisesti. Uskon, että maasto teki teistä enemmän käytännön johtajia, kuin ns. "paperimiehiä". Kunniavelka kaatuneille - keräyskin suoritettiin hyvin huolimatta pienestä oppilasmäärästä. Uskon, että käytännössäkkin ryhmänjohtajina ja kokelaina pystytte yhteistyökykyisinä saavuttamaan hyviä tuloksia. Pitäkää kurssilla osoittamanne henki loppuun asti yllä.

KURAATTORI
LUUTNANTTI VESA HAPPONEN

OPPILASKUNNAN PUHEENJOHTAJAN KUULUMISIA

AuK:n kurssi 4 koostui kunkin komppanian kermasta. Jokainen oli ylpeä linjastaan ja teki kaikkensa sen parhaaksi. Miehet tukivat toisiaan vaikeissakin olosuhteissa, joita kurssillemme kertyi AuK I:n aikana neljän metsässä vietetyn viikon aikana. Vain rautaisen yhteishengen ja huumorintajun avulla vältettiin turhat romahdukset.

Linjojen välillä oli tietysti pientä kilpailua paremmuudesta, joskaan ei hampaat irvessä taistelua, vaan ystävällistä ja huumorilla höystettyä kilpailua.

Huumorintajumme joutui todella tiukoille ensimmäisen puolikurssin parin viimeisen viikon aikana, jolloin vietimme viikon Taivalkoskella ja kohta perään oli linjojen välisen kilpailun kohokohta: Tupatuoppikilpailu. Näiden koettelemusten jälkeen palkintona oli riemukas puolikurssijuhla.

Ennen toisen puolikurssin alkua joukkomme pienentyi RUK:n ja Erikoisaliupseerikoulujen vietyä osan kermastamme.

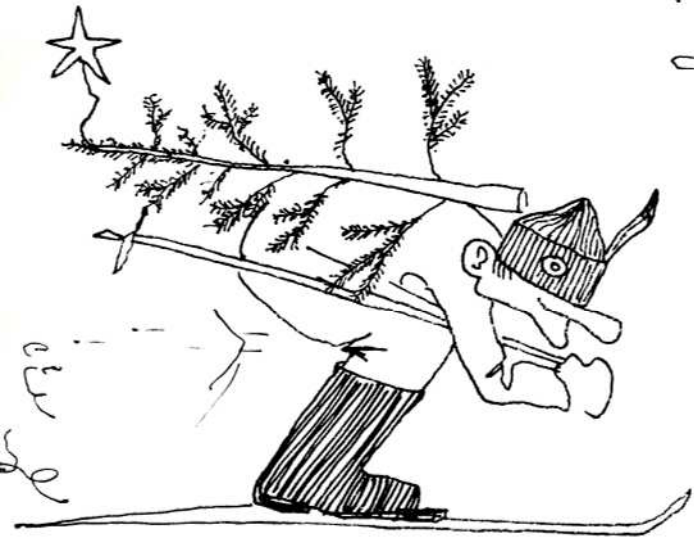
Toisen puolikurssin alussa jouduimme valitsemaan uuden opp.kunnan ja kurs-sijulkaisun "tekomiehet" valittiin uudelleen.

Kiitos joustavan henkilökunnan olemme saaneet kurssijulkaisun ajoissa valmiiksi.

Kurssimme kiittää koulun ex-johtajaa kapteeni Markku Riikosta, nykyistä johtajaa yliluutnantti Juhani Sihvosta, koulun muuta henkilökuntaa, Ylämyllyn sotilas-kotiyhdistystä sekä kaikkia muita toimintaamme tukeneita.

MARKO IMMO
OPPILASKUNNAN PUHEENJOHTAJA

SISSILINJA

SISSI-SULKA HATUSSA,
HAVU PERSEESSÄ

KIVÄÄRILINJA

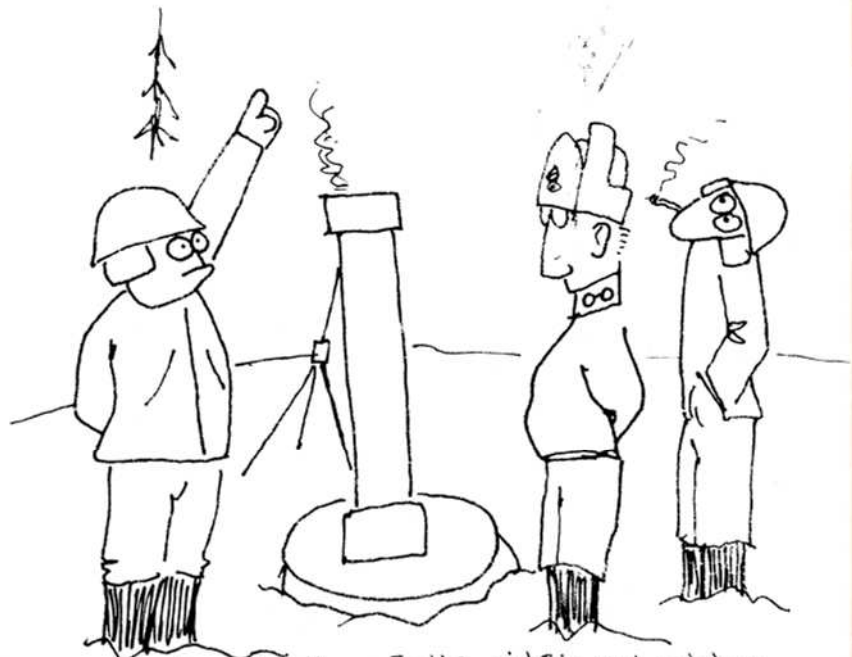
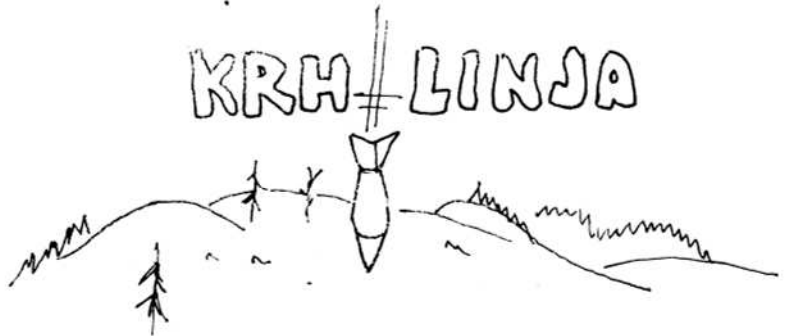
SYÖKSY SINÄ- MINÄ PAISTAN
JAMPPAA!

PÖT-LINJA

-ÄÄH, IHAN TYHMÄ KEIKKA, EI OO NÄHTY
EES YHTÄ PANSSARIVAUNUA!

KRH-LINJA

-Joo, tuolla mäellä pitäis poksaktaa
osapuilleen ... NYT!

SISSILINJA

Kun edellinen kurssi keskittyi takapuolen kuluttamiseen koulunpenkillä, on meidän kurssin pääpaino ollut suksempohjien kuluttaminen sankan kuusikon katveessa. Metsäviikkoja on kertynyt reilu puolet AuK I:n ajasta, joka on jopa sissienkin mielestä riittävästi. Valitettavasti varsinaiseen sissitoimintaan ei ole metsän puolella päästy syventymään kuin viikon ajaksi, mutta eiköhän sekin AuK II:n aikana korjaannu. Sen sijaan sissit ovat päässeet kurkistamaan kiväärimiehen logiikan puolelle mm. Taivalkosken kadetti-leirin ansiosta. Kuitenkin jo yksi viikko sissitoimintaa riitti näyttämään meille intoa puhkuville oppilaille, että siinä piilee metsän syvin olemus. Viikon toiminta oli mielenkiintoista ja parhaimmillaan jopa hauskaa, kun saimme tehtäväksi tiedustella vihollistukikohdan "salaista" toimintaa. Oli myös hienoa maistaa barbaarisen käyttäytymisen saloja tukikohdan tuhoamisessa.

Sissilinjän henki on ollut hyvä, kiitos kouluttajien ja apukouluttajien hyvän ammattitaidon. Em. seikoista johtuen on se niin tärkeä yhteistoiminta sujunut hyvin sekä metsässä että kasarmilla, vaikka sitä on useasti koeteltu monin eri tavoin.

YLÄRIVI VAS.

Suhonen J 9. 8. 1972 Heinävesi	Vilkuna K 3. 6. 1971 Nurmijärvi	Toivanen K 11. 9. 1971 Joensuu	Tarvainen L 25. 3. 1972	Unkuri T 28. 11. 1972	Piironen P 1. 10. 1971 Liperi	Sytelä T 7. 3. 1971 Kerimäki	Solmu I 12. 3. 1972 Varkaus	Sarvilahti P 13. 8. 1971 Lappenranta
--------------------------------------	---------------------------------------	--------------------------------------	----------------------------	--------------------------	-------------------------------------	------------------------------------	-----------------------------------	--

KESKIRIVI VAS.

Luukkonen R 9. 6. 1969 Forssa	Käräjähonka J 10. 2. 1972 Joensuu	Niskanen J 25. 6. 1971 Kiuruvesi	Kuosmanen M 9. 3. 1970 Kuopio	Penttinen M 28. 3. 1972 Joensuu	Makkonen J 31. 2. 1972 Savonlinna	Leppänen P-T 5. 1. 1971 Liperi	Lappalainen A-P 20. 6. 1970 Polvijärvi	Kärkkäinen P 13. 8. 1972 Parikkala
-------------------------------------	---	--	-------------------------------------	---------------------------------------	---	--------------------------------------	--	--

ALARIVI VAS.

Immo M 12. 12. 1971 Haapajärvi	Kummunmäki H 18. 2. 1972 Joensuu	Kuikka P 11. 11. 1972 Joensuu	Inkinen O 9. 7. 1972 Valkeala	Koskinen P 26. 4. 1972 Kotka	Kontkanen J 1. 11. 1970 Kontiolahti	Hämäläinen S 1. 3. 1972 Imatra	Hartikainen J 16. 6. 1972 Suonenjoki	Immonen J 18. 7. 1972 Tuusniemi
--------------------------------------	--	-------------------------------------	-------------------------------------	------------------------------------	---	--------------------------------------	--	---------------------------------------

KIVÄÄRILINJAN 1. JOUKKUE

Kautta aikojen kiväärilinjan 1. joukkue on kuulunut aliupseerikoulun parhaimmistoon. Tämä ruohonjuuritasolla liikkuva valiojoukko on saavuttanut taistelutaitonsa kouluttajansa, luutnantti Kosti Kinnusen raudanlujassa ohjauksessa. Huomattava on ollut myös apukouluttajien kersantti Kaipiaisen ja kokelas Koivumaan panos. Etenkin suunnistus- ja liikuntaharrastuksessa ensimmäinen joukkue on osoittanut yliveraisuutensa. Karjalaisen jääkärihengen mukaisesti joukkueemme on uhmannut luonnonvoimia ja vihollisjoukkueiden maaliosastoja toimiessaan lukuisilla taisteluleireillä sekä hyökkäys- että puolustehtävissä. Paljon on puupäisiä panoksia ja puhdistussillaa kulunut, mutta ÄKSII-SIHARJOITUS palkitsee suorittajansa. Ei ihme, että ensimmäisen joukkueen jääkärit ovat jalkaväen kovinta sakkia.

YLÄRIVI VAS.

Laakkonen MS 30. 11. 1972 Kuopio	Koivunoro MO 12. 11. 1971 Joensuu	Kumpulainen AO 19. 10. 1970 Vesanto	Kuokka PJ 28. 12. 1971 Juuka	Kyllönen PM 19. 4. 1971 Siilinjärvi	Lammi JA 15. 10. 1971 Kuopio	Laakkonen MP 30. 8. 1971 Joensuu	Korhonen KM 9. 8. 1971 Kuopio	Koponen TPK 15. 3. 1971 Lieksa	Laitinen TI 2. 11. 1972 Kuopio
--	---	---	------------------------------------	---	------------------------------------	--	-------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------

KESKIRIVI VAS.

Hänninen JPE 18. 11. 1971 Kuopio	Jääskeläinen HT 28. 4. 1971 Kuopio	Kaasinen MT 22. 7. 1971 Liperi	Jännti JP 30. 3. 1972 Ruokolahti	Jalava KT 2. 4. 1971 Kuopio	Keijonen ME 9. 1. 1971 Liperi	Kervinen PIA 9. 10. 1972 Heinävesi	Kettunen PE 3. 1. 1972 Joensuu	Klemettilä MA 24. 7. 1971 Pieksämäki	Juuti EIJ 22. 9. 1966 Varkaus
--	--	--------------------------------------	--	-----------------------------------	-------------------------------------	--	--------------------------------------	--	-------------------------------------

ALARIVI VAS.

Dunderfelt MV 2. 10. 1973 Anttola	Hämäläinen JJ 7. 2. 1972 Imatra	Happonen AJ 23. 4. 1970 Vehmersalmi	Ahtiainen KA 7. 2. 1972 Joensuu	Honkamäki LT 24. 4. 1972 Karhula	Daavitsalainen JHA 9. 6. 1972 Siilinjärvi	Andersin IJP 16. 3. 1972 Pieksämäki	Honkanen TK 18. 2. 1970 Lieksa	Eronen MA 26. 8. 1972 Varkaus	Hiltunen TJ 18. 1. 1972 Kuopio
---	---------------------------------------	---	---------------------------------------	--	---	---	--------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------------

KIVÄÄRILINJAN 2. JOUKKUE

Kiväärilinjan muutos epäyhtenäisestä taistelijajoukosta saumattomaksi ja iskukyiseksi rynnäkköjoukkueeksi on osoitus Suomen puolustusvoimien tehokkaasta koulutusjärjestelmästä. Kivääri kakkosen yhteishenki on jo koulutuksen tässä vaiheessa ihmeteltävän hyvä.

Toinen joukkue pystyy nyt uljaasti kantamaan kiväärimiesten raskaan taakan. Koulutus - erityisesti lukuisat metsässä vietetyt viikot ovat karaisseet miehet toimimaan sotilaana ankarissakin oloissa.

Tahdomme kiittää itsemme lisäksi yliväepeli Teuvo Nygreniä sekä kokelas Räsästä, ja kersantti Räsästä. Olemme ylpeitä saadessamme suorittaa aliupseerikoulun juuri Ylämyllyllä. Koulun ainulaatuinen ilmapiiri ja sotilaskodin mainiot munkit eivät unohdu koskaan.

YLÄRIVI VAS.

Vainio TT	Turunen JT	Tuovinen JPS	Tiippana P	Vihervuori PT	Tuononen MPT	Timonen JPH	Sallinen ET	Vaalas AJ	Surakka RO
24. 7. 1972	11. 10. 1972	26. 11. 1971	11. 7. 1972	11. 5. 1971	7. 6. 1971	18. 10. 1971	19. 6. 1972	22. 6. 1966	13. 10. 1972
Kotka	Iiomantsi	Kuopio	Joensuu	Joensuu	Juankoski	Liekksa	Tuupovaara	USA	Joensuu

KESKIRIVI VAS.

Rautalahti AJ	Räsänen PA	Ruhanen JJ	Porkka MPT	Pehkonen PT	Saastamoinen PA	Pajarinen PKT	Pennanen PM	Parviainen AT	Räty KMO	Musakka JO
11. 9. 1968	6. 11. 1970	11. 11. 1971	19. 5. 1970	3. 11. 1972	28. 11. 1972	1. 3. 1972	15. 3. 1972	24. 12. 1971	15. 2. 1971	1. 12. 1971
Imatra	Siilinjärvi		Varkaus	Nurmes	Joensuu	Polvijärvi	Kitee	Joensuu	Joensuu	Kuopio

ALARIVI VAS.

Merivirta KA	Nissinen TE	Nurmiainen JA	Launne TP	Nieminen MT	Miettinen PI	Laxen A-P	Lehtonen PK	Lehtinen NM	Lintula PA
19. 1. 1972	20. 2. 1971	25. 7. 1972	21. 12. 1972	2. 8. 1972-16. 2. 1992	10. 2. 1971	16. 5. 1964	22. 7. 1970	4. 8. 1972	15. 1. 1968
Kotka	Leppävirta	Kotka	Kouvola	Kuopio	Kaavi	Joensuu	Siilinjärvi	Lappeenranta	Sodankylä

Kuvasta puuttuvat: Saastamoinen JP 7. 9. 1972 Lieksa Spets J-P 14. 10. 1971 Kuopio

PST-LINJA

“Mä oon sinkomies, oon hitto soikoon, ei tullut kivääri - ei tykkimiestä” Näitä laulun sanoja hyräilimme Tammikuun 7. päivänä lähtiessämme Kontiorannasta tänne Ylämyllyllä sijaitsevaan aliupseerikouluun. Perinteiden mukaisesti linjamme on ollut kurssin parhaimmistoa.

Aliupseerikoulussa meistä koulutetaan ammattitaitoisia ryhmänjohtajia, jotka pelkoa tuntematta kylmän laskelmoivasti johtavat sinkoryhmänsä huippumoderneja ja iskukykyisiä panssarivaunuja vastaan.

Vastapainoksi pitkille metsäreissuille ja kiihkeätempoisille koeäksiiselle, olemme pyrkineet ulkoiluttamaan rakasta “mustiamme”, tuota nöyrästi perässämme kulkevaa raskasta sinkoa.

Näillä huumorilla höystetyillä vetokilpailuilla on ollut tärkeä osa murskaamattoman yhteishenkemme luomisessa. Mutta ilman johtajia ja kouluttajia emme me “Prikaatin Sitkeimmät Taistelijat”(PST) olisi mitään, mutta onneksi meitä ovat opastaneet luutnanttivaljakko Vesa Happonen ja Matti Hirvonen, joita on ollut avustamassa kersantti Mönkkönen sekä kokelas Karjula.

YLÄRIVI VAS.

Piiparinen J 5. 4. 1972 Outokumpu	Tiihonen J 4. 11. 1970 Vesanto	Seppälä P 8. 8. 1971 Kotka	Wilenius H 23. 11. 1971 Varkaus	Nurmiraanta M 8. 10. 1971 Valtimo	Turunen J 24. 11. 1972 Outokumpu
---	--------------------------------------	----------------------------------	---------------------------------------	---	--

KESKIRIVI VAS.

Raitala A 1. 5. 1972 Juva	Rovio E 19. 10. 1972 Kuopio	Piiparinen P 3. 6. 1972 Outokumpu	Ronkainen P 27. 12. 1972 Juva	Meriläinen P 29. 5. 1972 Lieksa	Piiroinen S 26. 9. 1971 Joensuu	Miikkulainen J 12. 5. 1972 Joensuu
---------------------------------	-----------------------------------	---	-------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	--

ALARIVI VAS.

Heikura J 27. 11. 1971 Kuopio	Kolari T 22. 4. 1971 Varkaus	Laine J 22. 8. 1971 Tohmajärvi	Kettunen H 11. 4. 1972 Kangaslampi	Haukijärvi M 23. 5. 1972 Heinävesi	Lätti P 19. 11. 1972 Varkaus	Heinimö J 23. 6. 1972 Rantasalmi
-------------------------------------	------------------------------------	--------------------------------------	--	--	------------------------------------	--

Kuvasta puuttuu: Leppänen M 30. 5. 1972 Heinävesi

KRANAATINHEITINLINJA

Me Kranaatinheitinlinjan särmät oppilaat osoitimme kiitettävää palvelusharrastusta käyttämällä vain yhden pitkän iltavapaan AuK I:n aikana. Viikonloppuja vietimme koululla lukien ahkerasti kokeisiin, sillä keräsimme kiinniolo vuoroja selvästi eniten. Loma - anomuksiakin meiltä syntyi niin vähän, että kouluttajamme luulivat niiden kadonneen johonkin.

Linjamme menestys oli niin hyvä, että varsinaisia apumiehiä ei joukostamme löydy. Kaikki ovat kykeneviä hoitamaan tehtävänsä tinkimättömällä täsmällisyydellä. Lopullisesti hiouduimme yhteen I - jakson kymmenien metsävuorokausien aikana - sanailu oli vilkasta niin päivällä kuin yölläkin...

Valitettavasti hieno linjamme hajosi ympäri Suomea. Osa linjastamme siirtyi Kajaaniin, osa Haminaan ja kuka minnekin. Kiitos niin voitoista kuin tappioistakin kuuluu itsemme lisäksi kouluttajillemme ylliluutnantti Antti Teräväiselle, luutnantti Kari Paldaniukselle, kokelas Purhoselle ja kersantti Hukkaselle. Me yhdessä teimme sen!

YLÄRIVI VAS.

Palmu P 11. 7. 1972 Varkaus	Sarkkinen T 10. 2. 1969 Polvijärvi	Saksman S 1. 2. 1970 Karttula	Parkkonen V 23. 2. 1972 Lieksa	Mattila M 4. 5. 1972 Joensuu	Ylitähti T 17. 11. 1972 Joensuu	Rosenius A 10. 9. 1971 Kontiolahti
-----------------------------------	--	-------------------------------------	--------------------------------------	------------------------------------	---------------------------------------	--

KESKIRIVI VAS.

Miskala V-M 1. 7. 1972 Tuusniemi	Myller J 25. 9. 1972 Suhmura	Kettunen T 3. 2. 1972 Kontiolahti	Järveläinen J 7. 1. 1971 Kuopio	Pajunen T 5. 12. 1971 Vehkalahti	Lukkarinen J 8. 8. 1969 Siilinjärvi	Tuupanen A 15. 6. 1971 Juuka
--	------------------------------------	---	---------------------------------------	--	---	------------------------------------

ALARIVI VAS.

Hämäläinen J 1. 7. 1972 Joensuu	Jurvanen A 20. 4. 1971 Varkaus	Huhtanen T 3. 11. 1971 Nilsä	Häyrinen M 8. 6. 1970 Joroinen	Hovattala P 20. 6. 1971 Outokumpu	Hyttinen P 22. 4. 1972 Joensuu	Huttunen E 1. 12. 1971 Juuka
---------------------------------------	--------------------------------------	------------------------------------	--------------------------------------	---	--------------------------------------	------------------------------------

Kuvasta puuttuu: Kokkarinen M 12. 11. 1972 Juankoski

Pohjois-Karjalan Prikaatin kummikunnat

Joensuu
Pohjois-Karjalan Prikaati

Kontiolahti
Karjalan Jääkäripataljoona

Kitee
Pioneerikomppania

Kesälahti
Panssarintorjuntakomppania

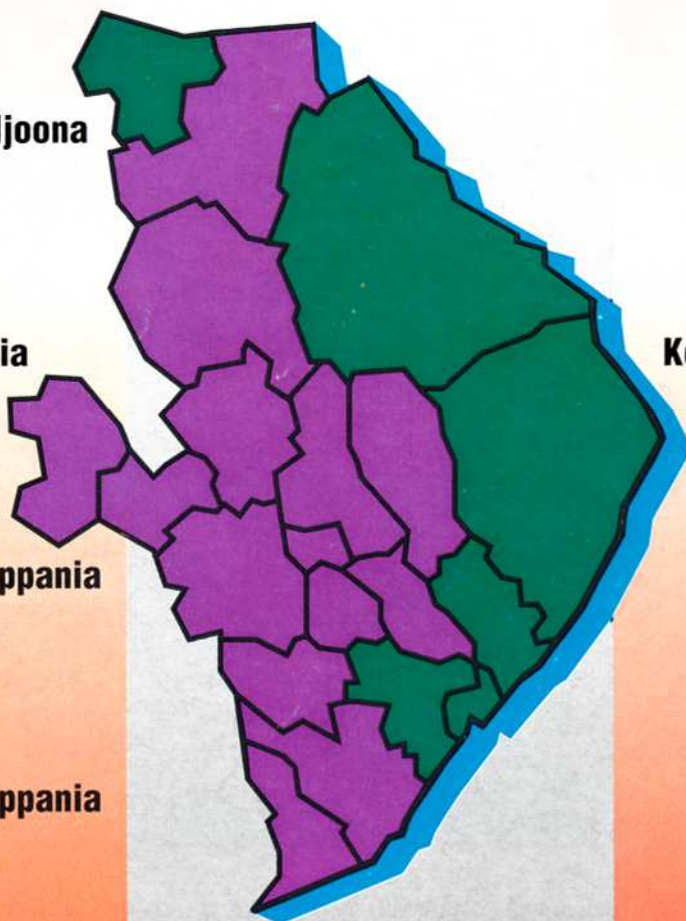
Juuka
Panssarintorjuntakomppania

Nurmes
Jääkärikomppania

Eno
Kranaatinheitinkomppania

Liperi
Joensuun Pataljoona

Polvijärvi
Sissikomppania

Outokumpu
Kertausharjoituskomppania

Tuusniemi
Kuljetuskomppania

Rääkkylä
Kuljetuskomppania

Kiihtelysvaara
Esikuntakomppania

Pyhäselkä
Aliupseerikoulu